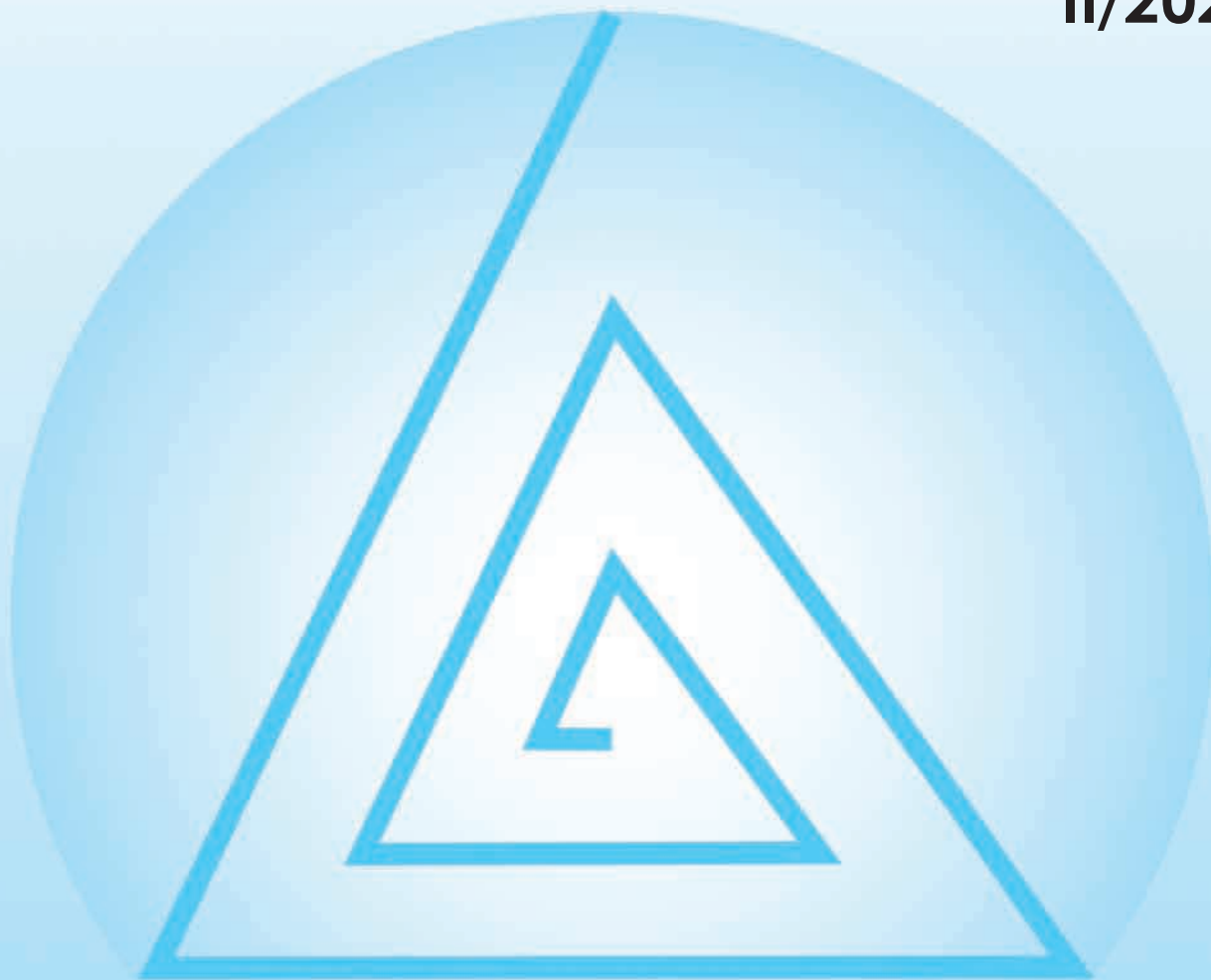

PSYCHO *energetika*

Zpravodaj České psychoenergetické společnosti

II/2020

Ze života ČEPES
Poruchy nálady
Využití paměti vody
Neuvěřitelné, nevysvětlitelné

Z věčnosti přicházíš
Elektrosmog
Maséři podle práva
Květ života

Pythagorejské Y

Pythagorejské písmeno do dvou cest se štěpí,
ukazujíc dvě cesty jak lidský život veden bývá.
Cesta vpravo ku svaté Ctnosti míří
a ač zpočátku strmá a překážek plná, v míru končí.
Ta druhá je široká a schůdná,
z vrcholu však na skaliska poutník svržen padá.
Ten, kdo k Ctnosti po přetěžké stezce chvátá,
přemůže bolest a odměny a uznání se dočká.
Ten však, kdo po lenivém luxusu a zahálce baží,
zemře co bezectný působením činů velkých.

Maximinus

Obsah

ZE ŽIVOTA ČEPES

<i>Jak s námi zacvičila pandemie – Ing. V. Bažant</i>	1
<i>Svolání valné hromady – vedení ČEPES</i>	1
<i>Předběžná zpráva o činnosti ČEPES za rok 2020 – Ing. V. Bažant</i>	1

LÉČITELSTVÍ A ALTERNATIVNÍ MEDICÍNA

<i>Z věčnosti přicházíš – Ing. V. Bažant</i>	3
--	---

LÉKAŘ A BYLINÁŘ RADÍ

<i>Poruchy nálady – MUDr. J. Doležal</i>	7
--	---

TELESTEZIE A PSYCHOKINEZE

<i>Elektrosmog – vedení vysokého napětí vedle domu – K. Pokorný</i>	10
<i>Některé méně známé vlastnosti vody – Ing. J. Dolejš</i>	12
<i>Využití paměti vody v léčitelství – Ing. J. Dolejš</i>	15

ŽIVNOSTENSKÁ SEKCE

<i>Maséři podle zdravotnického nebo živnostenského práva – prof. JUDr. Ivo Telec, CSc.</i>	17
--	----

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

<i>Neuvěřitelné, nevysvětlitelné? Z televizních pořadů sešit 12 – Ing. J. Kapinus</i>	24
---	----

RŮZNÉ - Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ

<i>Co se děje s naší zeměkoulí? – Ing. J. Vicha</i>	28
---	----

JAK S NÁMI ZACVIČILA PANDEMIE

V minulém čísle Psychoenergetiky jsem hodnotil vliv pandemie na činnost ČEPES ani jako dobrý ale ani jako katastrofický. Ve druhém pololetí se vedení připravovalo na rozjezd a bylo přesvědčeno, že veškerá zpoždění budou dohnána. Bohužel, virus všechno překazil. Místo toho, abychom rozvinuli kurzy a zkoušky proutkařů a semináře k rozvinutí další etapy poznatků, došlo k úplnému útlumu jakékoliv činnosti pro veřejnost. I samotné vedení bylo nastalou situací ovlivněno. Za celou dobu jsme se nemohli sejít v plném obsazení, protože jsme nemohli ohrozit mimopražské členy při jejich cestě do Prahy. Takže chod Společnosti udržovali pražští členové, a proto nedošlo k úplnému útlumu.

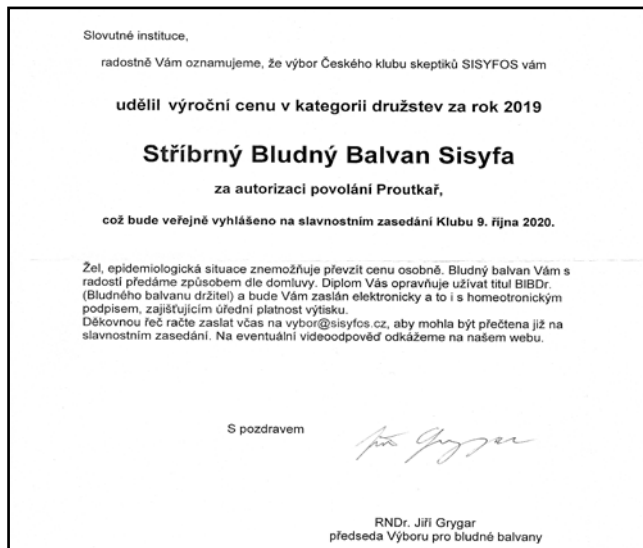
Předseda pokračoval ve vypracování pojednání o věčném životě, ty vychází z poznatků Indie a Číny, které zpracoval prof. K. Makoň v knize „Cesta vědomí, krok první.“ Vedení usuzuje, že tyto poznatky prohlubují poznání o lidském životě a nabízejí jinou alternativu oproti náboženskému názoru křesťanských církví. Věříme, že čtenář tohoto pojednání se bude moci sám rozhodnout žít podle poznatků z Indie a Číny, nebo podle dogmat křesťanských církví anebo prožít život v tomto pomíjícím životě, kdy smrti dochází nejen k rozpadu těla, ale i vědomí.

Vedení právě na základě těchto poznatků usilovalo o získání MK ČR jako garanta pro povolání „Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“. To se nám nepodařilo, podporu bychom asi získali, kdyby se ČEPES změnila na církev anebo náboženskou organizaci. Je pravda, že „Odborní pracovníci“ spadají rozšířeným vědomím do duchovní oblasti, ale z větší části do přírodovědné oblasti (definice psychoenergetiky tomu odpovídá více).

Nepřestalo ani poskytování bioenergetických služeb. Pomoc se poskytovala působením na dálku a ve většině případů se jednalo o činnost velice úspěšnou. Tato činnost zmírnila finanční dopad pandemie na plánovaný rozpočet. Pravděpodobně letos skončíme v červených číslech. Ale ani pandemie se všemi vládními opatřeními nepovede k bankrotu společnosti.

Nakonec si dovoluji upozornit na ocenění, kterého se nám dostalo od „vědců“ spolku Sysifos. Pro nás bylo velice důležité, jak se k tomuto názoru postaví MZe ČR a jeho reakce na toto nesmyslné ocenění.

Ing. Vlastimil Bažant

SVOLÁNÍ VALNÉ HROMADY

V souladu se stanovami pořádá vedení ČEPES

VALNOU HROMADU SPOLEČNOSTI,

která se bude konat

v sobotu 20. 3. 2021 v době
od 10.00 do 14.00 hodin v budově ČSVTS,
sál č. 319, Novotného lávka 5, Praha 1

Program:

09.00–10.00

Registrace účastníků.

10.00–10.30

Organizační záležitosti (případný odklad začátku).

10.00 – 13.00

Volba řídicího jednání valné hromady.

Volba návrhové komise.

Zpráva o činnosti společnosti za rok 2020.

Zpráva o hospodaření společnosti za rok 2020 a návrh rozpočtu na rok 2021.

Návrh zaměření činnosti na rok 2021.

Návrh na doplnění členů vedení.

Schválení delegátů na sněm Hospodářské komory ČR.

Diskuse.

Usnesení.

13.00–14.00

Společenské posezení.

Pokud někdo z přátel společnosti bude mít zájem zařadit do jednání valné hromady významný podnět, vedení doporučuje, aby svoji žádost na doplnění programu předložil vedení alespoň 10 dnů před konáním valné hromady, aby jeho návrh mohl být zařazen do přípravy zaměření činnosti ČEPES na rok 2021.

Vedení ČEPES upozorňuje, že valná hromada je určena pouze členům a pozvaným hostům (bez hlasovacího práva). Vítáme všechny racionální náměty k činnosti.

vedení ČEPES

PŘEDBĚŽNÁ ZPRÁVA O ČINNOSTI ČEPES ZA ROK 2020

A. Právní zabezpečení profesních kvalifikací

Profesní kvalifikace „Detekce anomálií zemské kůry“

V roce 2020 jsme připravili pro proutkaře dva odborné kurzy včetně zkoušek podle schválených standardů pro revidovanou profesní kvalifikaci „Detekce anomálií zemské kůry“. Oba tyto kurzy musely být s ohledem na pandemii zrušeny.

Povolání „Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“

V dokumentu „Zaměření činností na rok 2020“ byl stanoven úkol řešit povolání „Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“ v rámci NSP. Protože odborní pracovníci budou při výkonu povolání pracovat s rozšířeným vědomím, zaměřili jsme naši snahu na řešení tohoto povolání v rámci garance MK ČR, protože od jiných ministerstev jsme

garanci nemohli očekávat. Zaměřili jsme se na získání pomoci v Husitské fakultě UK. Základem jednání byly „Poznatky“ a následně článek „Z věčnosti přicházíš“. Byla nám nabídnuta pomoc, ale ta spočívala v přeměně ČEPES v církev anebo náboženskou organizaci. Podobně tak, jak to udělal Tomáš Pfeiffer se svazem biotroniků Josefa Zezulky.

Vedení je přesvědčeno, že i když povolání „Odborný pracovník“ na základě rozšířeného vědomí spadá do oblasti duchovní, protože rozšířené vědomí je nadstavbou rozumového poznání na základě duchovního vývoje odborných pracovníků, neměli bychom ho realizovat jako nějaká náboženská či církevní organizace. Proto vedení pro letošní rok navrhuje toto řešení. ČEPES je autorizovaným živnostenským společenstvem HK ČR s autorizací pro psychoenergetiku. Bohužel není autorizujícím orgánem, a tak nám nemůže poskytnout garanci pro povolání odborný pracovník. Přesto si myslíme, že na základě autorizace nám může HK ČR pomoci.

Důvody:

1. Odborní pracovníci patří mezi léčitele.
2. Podle posledního návrhu MZD má léčitel patřit do živnosti volné.
3. Odborní pracovníci mají poskytovat osobní službu pouze pokud mají schopnosti.
4. „Poznatky“ mají být základním metodickým materiálem, „Z věčnosti přicházíš“ materiálem doplňkovým.

Spolupráce s HK ČR při zabezpečování činností společnosti

Plně se potvrdila užitečnost být pobočným spolkem Společenstva drobného podnikání a být Autorizovaným živnostenským společenstvem HK ČR pro obor psychoenergetika.

Poskytování služeb veřejnosti

Přestože činnost společnosti byla značně narušena, jediné poskytování bioenergetických služeb, které se praktikovalo v průběhu roku 2020, pokračovalo v neztenčené míře, i když bylo prováděno z velké míry na dálku, bez přímé účasti klientů. Tak tyto služby zůstaly významným zdrojem finančního zajištění její činnosti.

B. Zájmová, odborná a badatelská činnost

V této kapitole budou rozebírány tyto akce: kurzy, spolupráce s jinými organizacemi, přednášky a semináře.

Spolupráce se Sanátorem, svazem biotroniků Josefa Zezulky

Předseda Ing. Vlastimil Bažant a místopředseda Ing. Aleš Vaněk se měli zúčastnit kongresu CAM Praha ve dnech 19. – 21. 6. 2020. Tato platforma pokračuje, ale pouze v elektronické formě, které se účastníme.

Semináře

V roce 2020 jsme uskutečnili pouze jeden seminář, a to v únoru před vypuknutím pandemie. Počítali jsme ještě se dvěma v měsíci říjnu. Bohužel následkem vládních opatření jsme ani jeden neuskutečnili.

Setkání

Pandemie bohužel znemožnila uskutečnit jakákoliv setkání.

C. Osvětová, propagační a publikační činnost

Zviditelňování ČEPES patří mezi důležité aktivity potřebné k získávání podporovatelů i nových členů. Předkládáme seznam aktivit, které byly zaměřeny k tomuto cíli.

Festival Alternativa

Plánovaně jsme se zúčastnili, protože jsme chtěli i nadále zůstat v podvědomí veřejnosti. Přestože pandemie ovlivnila festival svými možnými počty účastníků, byli jsme překvapeni zájmem o naši přednášku. Pravděpodobně přinesla něco nového. Doporučujeme pokračovat v roce 2021.

Využití tisku

V roce 2020 se uskutečnila spolupráce předsedy s novinářem při zpracování vzpomínky na narození profesora Františka Kahudy.

Zpravodaj Psychoenergetika

Vedení považuje zpravodaj za celoročně důležitý informační zdroj uvnitř společnosti, ale i na veřejnosti. Bohužel, ani v roce 2020 se nestal diskusním fórem našich členů. Přesto vedení považuje za potřebné, zpravodaj vydávat. Požadavek na vydávání časopisu vyplývá i ze směrnice o povinnostech autorizovaného živnostenského společenstva HK ČR.

Webové stránky

Prispívají značnou měrou ke zviditelnění společnosti. V současnosti možná tou největší. Vedení považuje internet za nejdůležitější a rychlý prostředek k informování široké veřejnosti i členů o akcích a činnosti ČEPES. Zvláště to platí v období mezi vydáním jednotlivých čísel zpravodaje Psychoenergetika.

Vlivem omezeného přístupu k počítači byly webové stránky využity pouze k nejdůležitějším informacím.

D. Organizační záležitosti

Kladně je třeba hodnotit skutečnost, že nebylo třeba řešit žádnou stížnost veřejnosti.

V důsledku pandemie byla narušena kolektivní činnost vedení. Vedení se nemohli zúčastňovat mimo-pražští členové. V současnosti členská základna čítá 105 členů. Pro dlouhodobé neplacení členských příspěvků vedení rozhodlo v lednu 2020 o vyškrtnutí 9 členů.

Naše řady bohužel navždy opustili paní Helena Bažantová, RNDr. Evžen Andres, pan Petr Švec a paní Anna Skořepová. Naše řady posílili dva noví členové.

Velikým nedostatkem je neustálé zasilání členských příspěvků na dnes již neexistující bankovní účet. Způsobuje to zbytečné potíže a někdy to může vést i k tomu, že plátce nejsme schopni identifikovat anebo velice těžko.

Opakovaně upozorňujeme na nové číslo účtu ČEPES: **115 - 2085550237/0100**, IČ je 01917544.

Závěrem je možno konstatovat, že činnost Společnosti byla bohatá a rozmanitá. Vedení ČEPES děkuje touto cestou všem členům a příznivcům, kteří pomohli prací, finančními dary či jakýmkoliv jiným způsobem naplnit poslání a cíle společnosti. Především se jedná o členy vedení, kteří se zapojili do potřebných činností zcela nezištně a ve svém volném čase.

Ing. Vlastimil Bažant

Z VĚČNOSTI PŘICHÁZÍŠ Vybrané myšlenky z knihy „Cesta vědomí krok první“

Předmluva

V minulém čísle Psychoenergetiky jste byli seznámeni s názory indických a čínských duchovních vůdců a učitelů na vztah člověka a Věčnosti. Bylo zdůrazněno to, že pokud člověk chce dosáhnout věčného života, musí většinou změnit svůj dosavadní životní styl. Je třeba si uvědomit, že Věčnost nám život dala a neustále ho udržuje. Za to od člověka očekává dokonalou službu (především nezištnou) pro potřeby Věčnosti a rozvoj věčného života. Čtenáři, přeji vám, abyste se stal dobrým zaměstnancem Věčnosti.

V předmluvě popisují, jak já sám službu Věčnosti vnímám. Zda dosáhnu ve svém životě takového rozsahu vědomí, že mne Zdrojové vědomí neodmítne, nevím. Ale vím, že odvedený výsledek činnosti má co nejlépe sloužit prospěchu Věčnosti, věčnému životu a tím samozřejmě všem lidem.

Ing. Vlastimil Bažant

Z kapitoly: Zjevná a tajná část vědění

Víme o tom, že ve starověku existovala vedle oficiálního náboženství s jeho oslavami a svátky pro lid také ještě mysteria, zasvěcovací obřady, ke kterým byli zváni nebo kterých se směli zúčastnit jen velmi pečlivě vybraní lidé. Prošel jimi například v Řecku Platon, a přestože nesměl z nich nic prozradit, můžeme si z jeho spisů učinit obrázek o tom, co se s ním při mysteriích stalo, prozradil-li, že vědět znamená vzpomínat si. Všimneme-li si, jaké spojitosti s dávnými dějinami lidstva si uvědomoval, pochopíme, že vyšel z úzkého rámce vědomí a vědění, který je údělem každého poznávání získaného postupným poučováním a doprovázeného postupným zapomináním.

Mnohem později latinský spisovatel Apuleius (125-180 n. l.) prozradil aspoň básnicky ve svém románu Zlatý osel, co se dělo při Isidiných mysteriích. Říká symbolicky, že při holdování tělesným vášním se z něho stal osel, po provedeném pokání se z něho stal opět člověk. Je-li osel symbolem toho, čím je člověk, který žije jen pro vyžití v tomto světě, pak Apuleius skvěle napovídá, jaký je smysl lidství a jak jej dobře pochopil z Isidiných mysterií.

Člověk se stává člověkem teprve tehdy, až upustí od záměru vyžít se jen v tomto světě. Chybný záměr vyžít se v tomto světě a pro tento svět vede opravdu ke smrti vědomí, ke ztrátě vědomí.

Apuleius nám vlastně správně prozrazuje, že v čem vidí běžný o možnostech svého vědomí nepoučený člověk dokonalé vyžití, v tom poučený nevidí nic, co by mohl považovat za lidský život. Zvíře neaspiruje na rozšířené vědomí, ani na jeho zachování. Proto Apuleius život před svým poučením považuje za život osla (zvířete), život po onom poučení teprve za lidský.

K tomuto vědění dospěli staří Číňané bez pomoci náboženství a víry v Boha svým učením o Jin a Jang nebo Indové učením o já a nejá. O tom se můžeme přesvědčit studiem jejich filosofie. Proto jedině v těchto dvou končinách - v Indii a v Číně, se můžeme setkat se způsoby myšlení, při nichž si lidé nepomáhali nadpřirozenostmi, které jsou jedním z běžných způsobů, které používal Ježíš k tomu, aby mu lidé uvěřili.

Starověká náboženství nám dnes jen proto nic nemohou říci, jen proto nás nemohou vést k plnějšímu životu, protože jejich tajná stránka, která se skrývala v mytologické fabuli a v tajných zasvěcovacích obřadech a mysteriích, se ztratila celá, až na tu pověst, která po nich zbyla. A nezmezila prostým dožitím. Vedoucí křesťanské společnosti, jakmile se křesťanství stalo oficiální státní církví v římské říši, učinili všechno možné, aby zmizela všechna zasvěcovací místa v celém rámci římské říše. Tuto práci prováděli dokonale až po zboření kultovních míst a jejich faktickým srovnáním se zemí včetně zabítí všech pohanských kněží. Je to škoda, protože dnes víme, po pracné rekonstrukci starých zasvěcovacích obřadů, že v nich bylo obsaženo daleko více podrobností, jak člověka zasvětit nejen do dokonalějšího využití jeho pomíjejícího života, ale i do maxima lidských možností.

Víme dále, že nejdůležitějším prostředkem k dosažení tohoto cíle je lidský život, rozvinutý do krajnosti, ale nikoliv jen pro rozvinutí samo, nýbrž rozvinutý za účelem zmíněného přechodu zde na zemi, nikoliv po smrti.

Možno dále říci s jistotou, že kdo se domnívá, že po smrti spadne někam do nebe, tj. že přejde do nějakého dokonalejšího stavu, než v jakém žije zde na zemi, mylí se v tom smyslu, že pokud během svého pozemského života nedospěje do dokonalejšího stavu vědomí, po smrti ho nemůže potkat nic jiného než zničení vědomí, které zde po narození nabylo, a to bez ohledu na mravní kvalitu jeho pozemského života.

K. Makoň má k dispozici vlastní zkušenost, kdy se zpočátku snažil vejít do zdroje individuálního vědomí jedním prostředkem, později však pochopil, že smysl všech tzv. tajných učení náboženství je jiný, že se v nich nabádá k přechodu celým životem a veškerou myslící schopností, a podle toho se snažil zařadit. Ovšem pochopil také, že vlastně nejde o náboženství v tom smyslu, jak se mu např. rozumí nyní v křesťanství, nýbrž prostě o psychickou zkušenost, která je otevřena každému.

Lidstvo v oblasti, kam převážně zasáhlo křesťanství, a to je Evropa, celá Amerika a Austrálie, je na tom dnes takto: převážující část lidí si vůbec přestala klást otázku, co bude po smrti. Malá část věří v posmrtný život, který se utváří podle mravní výše pozemského života.

Obě tyto části lidstva odchované křesťanskou kulturou se mylí. První vůbec nedovede využít svého života v měřítku, které stojí za řeč. Mrhá životem, vydobude z něho jen neodvratnou fyzickou smrt a smrt vědomí, které narostlo od narození člověka zde na tomto světě.

Druhá část lidí se poctivě snaží o mravní život podle, jak oni sami věří, příkazů Božích. I ti se dočkají jen fyzické smrti a ztráty vědomí.

Věčného života můžeme dosáhnout jedině přeměnou vlastního pomíjejícího vědomí v nepomíjející. Tajemství této přeměny bylo mnohokrát odhaleno, i z jiných pramenů dávno před Kristem, ale vždy znovu musí být odhalováno a odhalení zdokonalováno. Protože toto poučení se ztrácí vždy znovu a znovu, neboť jeho nositeli jsou jedinci, nikoliv davy, a to jedinci takoví, kteří uskutečnili proměnu vědomí nikoliv studiem podmínek pro ni, nýbrž jejich prožitím.

Protože však toto prožití nemohli provést za nikoho jiného než za sebe, odcházejí s ním se svou fyzickou smrtí. Stále se jich nedostává. S tímto názorem K. Makoň v posledních dvou větách nesouhlasím úplně. Každá akce, při které hraje důležitou roli rozšířené vědomí,

je duchovní podstaty, kterou účastník prociťuje nebo prožívá. To platí také pro změnu pomíjejícího vědomí ve věčné. Ale k této proměně má dojít ještě za života, takže ten, kdo přeměnu uskutečnil, mohl by svoje prožitky sdělit. Na začátku této kapitoly se mluvilo o mystériích v zasvěcovacích centrech pro vyvolené. Myslím, že ti, co za starověku prováděli zasvěcování adeptů, sami prožili spojení pomíjejícího vědomí s věčným a svoje prožitky mohli adeptům sdělit. I když třeba jako informací, protože si myslím, že každý tuto událost může prožívat jiným způsobem.

Kladu si otázku. Nikde jsem ve spisech K. Makoň nečetl jeho prožitky při spojení s věčností. Opravdu je nezažil anebo je čtenářům nechce říci?

Z kapitoly: Základní vysvětlení prvního kroku

Tato kapitola byla pro mne velice náročná. To proto, že Ježíš svými názory a životem ovlivnil většinu lidstva a přesto neexistuje ani jediný autentický záznam z jeho života ani proslovů. Tak se Ježíš stává spíš legendou než skutečně žijící osobou.

Proto začnu tím, jak se dívám na něj a události kolem něj. Myslím, že se narodil se dvěma úkoly – první znamenal nabídnutí věčného života všem lidem (a to především Židům) a druhý měl změnit existující řád. Ani jedno si nedovedu představit, avšak myslím, že oba jsou uskutečnitelné, protože spolu souvisejí. Kdyby totiž většina Židů přijala rozhodnutí usilovat o dosažení věčného života a následně vytvořila podmínky pro jeho dosažení, určitě by to muselo vyvolat změnu stávajícího řádu. Jakým způsobem, to mi však není jasné, ale myslím, že je to uskutečnitelné.

Zrovna tak umím pochopit, že jedinci se rozhodnou pro dosažení věčného života, a tím zvolí za svůj hlavní cíl dosažení moudrosti místo užívání požitků pomíjivého života. Současně si dovedu představit, že tato volba způsobí v rodinách velké rozbroje, když si někteří členové vyberou za svůj cíl věčný život a někteří pomíjející.

Myslím, že věčný život, království boží, změna řádu znamenají totéž, jak to vyplývá z modlitby „Otče náš, jenž jsi na nebesích, buď vůle Tvá jako v nebi tak na zemi.“ A že dosažení tohoto stavu bylo i cílem Ježíše.

Jsem přesvědčen, že ukřižování nebylo plánovaným aktem zpočátku, ale že to byl akt k vyburcování Židů, podobně jak to udělal Jan Palach v roce 1969 k vyburcování Čechů proti ruské okupaci.

Za života Ježíše došlo k tolika událostem, které mohou být zdrojem zkušenosti až do dnešních dnů. První z nich bylo samotné narození Ježíše, jemuž předcházela sen sv. Josefa a sdělení anděla Gabriela Marii, že bude mít dítě. Začnu snem sv. Josefa. Nebyla to jenom informace z věčnosti, co bude, ale i pokyn, co má sv. Josef dělat. Myslím, že to nebylo jednoduché přijmout sdělení a potom i pokyn věčnosti, co udělat. Tato událost obrátila celý jeho život naruby. Musel se začít choval, myslet a jednat jinak, než k čemu byl dosud vychováván. Kdyby Marii nepojal za ženu a Ježíše za syna, znamenalo by to smrt pro oba. Neboť tak kázala tradice Židů, protože v té době by Marie byla považována za cizoložnou. Co nám radí zkušenost Josefova? Pokud obdržíte nějaký pokyn z věčnosti (a nemusí to být jen sen) něco udělat, neváhejte a dejte se do díla ihned. To, co tehdy udělal Josef, byl vlastně první krok do věčného života. A za svůj život obdržel sv. Josef ještě několik pokynů, které zabezpečovaly život Ježíše a všechny plnil ihned, bez jakéhokoliv zaváhání.

Pro nás je důležité vědět, že sen nebo kterákoliv zvláštní událost jsou upozorněním z věčnosti, a že může nastat změna, která člověka dočasně anebo natrvalo změní. U snu to mohu potvrdit z vlastní zkušenosti. V době sametové revoluce jsem měl během jednoho týdne tři sny. Jeden jsem zapomněl, a tak asi neměl pro mne žádnou váhu. Zato zbývající dva se staly mojí vlastní součástí a velice často o nich přemýšlím, zvláště při jednání s lidmi.

O možném vlivu události na změnu chování uvádím příběh, který prožil můj otec. Prodělal klinickou smrt, při které prožil návrat nazpátek do života. Tato událost ho změnila natrvalo, řekl bych, stal se moudřejším.

Současně se zmiňuji o tom, že člověk prožije událost, která by mohla být nazvána voláním věčnosti, přesto to tak člověk nevnímá. Budu mluvit o své zkušenosti. Tehdy mi bylo 22 let a o tom, co vím dnes, jsem tehdy neměl ani potuchy. Za letu jsem se dostal do nezvyklé polohy a byl jsem přesvědčen, že to jsou poslední vteřiny mého života. Letadlo bylo po té události na odpis, osádka naštěstí ne. Po celou dobu trvání „události“ jsem byl naplněn naprostým klidem a následně euforií, která přetrvala celý den. Ten klid byl zvláštní, již nikdy jsem takový nezažil, a nebylo při něm ani kapička strachu. Kdyby to nebylo týden po svatbě a kdyby ten týden nebyla se mnou manželka, tak bych asi skončil v hospodě se všemi následky. Tehdy jsem událost hodnotil takto: chlapče, měl jsi kliku. Teprve teď si uvědomuji, že ta událost měla úplně jiný cíl, měla mne změnit. Tehdy k tomu nedošlo.

Zkrátka, volání věčnosti může mít různou formu, ale aby bylo úspěšné, musí mít volaný alespoň minimální poznatky o možnosti dosáhnout věčného života a aby se mohl svobodně rozhodnout – věčný život a moudrost, nebo požitky tohoto světa a následně smrt.

Zatím jsem mluvil o tom, co souvisí s rozhodnutím sv. Josefa, ale ještě se zmíním o tom, k čemu svolila Marie. Tam je třeba hodnotit její okamžité rozhodnutí a svolení stát se matkou Ježíše slovy: „Tvá vůle, staň se.“ Opět je nutno vysoce hodnotit její rozhodnutí, přestože jí anděl z věčnosti toto sdělil, byla si plně vědoma nebezpečí, které jí z tohoto rozhodnutí vyplývá.

Pokud by si lidé z jednání Josefa a Marie brali vzor, bylo by vhodné, kdyby se každý muž choval jako ochránce a pěstovatel věčného života a naopak každá žena by si měla uvědomit, že je nositelkou věčného života.

Kolem Ježíše se za jeho života pohybovali lidé, kteří ho obdivovali nebo mu chtěli pomáhat v jeho díle, ale bylo i mnoho těch, kteří toužili po jeho smrti, protože to, co Ježíš hlásal, ohrožovalo jejich existenci. U jeho učedníků je třeba ocenit jejich rozhodnutí všeho zanechat, včetně rodin, a následovat Ježíše. Trochu mi to připomíná vztah učitele a žáka v Indii, kdy žák odevdává svoji vůli učiteli. Protože každý učedník představoval jednu z hlavních vlastností člověka, myslím, že tato skutečnost měla pomoci Ježíši při nabídce věčného života. Podstatný rozdíl mezi Ježíšem a zasvěcovacím střediskem ve starověku spočíval ve výběru účastníků. Zasvěcovací střediska vybírala ve tento účel pouze vybrané jedince, kdežto Ježíš nabízel věčný život každému. Vždyť to vyplývalo i z jeho druhého úkolu, změnit řád. Jak to řešil Ježíš? K. Makoň má jednoduchý návod: následuj Ježíše Krista. Ale v tom tkví i velická překážka, neboť kdo v současnosti zná skutečný život Ježíše. Další otázka zní, proč učedníci nedospěli do věčného života pod vedením Ježíše, ale až po jeho smrti sesláním Ducha svatého (zasvěcením pro apoštolskou činnost)?

Je pravda, že Ježíš se narodil s rozšířeným vědomím, ale určitě to nemohlo být maximální, aby už při svém narození byl součástí zdrojového vědomí. O tom, že se jeho vědomí postupně rozvíjelo, svědčí i skutečnost, že zázraky začal dělat až v pozdějším věku a k vrcholovému poznání dospěl až křtem sv. Jana Křtitele v Jordánu. To, že se musel kvůli svým úkolům narodit do lidského těla, přinášelo s sebou i určitá omezení.

Postupné uvědomování si hmotného prostředí po narození v lidském těle je vlastně důkazem, jak se postupně zmocňuje věčné, nevtělené vědomí, my mu budeme říkat zdrojové vědomí, mozku a smyslů, jak se do nich nalévá nerozlišené, a z nich se vylévá už rozlišené, transformované do smyslových vjemů a do rozumových skladeb a rozborů. Vědomí, které vlastníme a které je propůjčeno tělu, pochází z věčného zdroje vědomí a nakonec nemusí být závislé na funkcích živé mozkové kůry, na nervech a na smyslové činnosti.

Ježíš během svých tří let učitelského působení dokazoval, že se neproviňuje proti zásadám své cesty ten, kdo není schopen slepě věřit. Proto dělal zázraky, aby nikdo nemusel slepě věřit. Ale dělal je, protože lidé si je vyžadovali. Smrt, k níž dochází zcela zákonitě, řídí-li se člověk svou vůlí a nikoliv vůlí věčnou, abychom během lidského života dorostli do věčného života osvícením nebo zasvěcením (symbolicky do seslání Ducha svatého), a nikoliv do pouhého opotřebení organismu. Případ Josefův nám ukazuje nový způsob využití rozvinuté lidské osobnosti tak, aby se nejen umožnilo objevení věčného života, ale i přispělo k jeho udržení ve vědomí člověka. Navrhuje se tu nový způsob myšlení a nový styl života podle nových potřeb dříve neznámých. Při novém způsobu myšlení, je třeba dbát na toto varování: Kdo se bude snažit, aby vytvořil kompromis mezi starým a novým způsobem života, bude v sobě zvyšovat vnitřní napětí až k neúnosnosti a nebude mít úspěch ani ve starém, ani v novém způsobu počínání.

Další důležitá připomínka – člověk se může propojit se zdrojovým vědomím teprve tehdy, až začne souhlasit se životem jako službou věčnému životu.

Na konci této kapitoly bych se rád zmínil o zosobnění, protože si myslím, že zosobnění může ovlivnit život. Je to myšlení, jednání a chování cizího člověka, kterému bych se chtěl podobat. Zkrátka je to můj vzor. Tak se stává vzor součástí naší lidské individuality. A je to jedno, jestli se zosobnění týká Ježíše anebo někoho z blízkého okolí.

Z kapitoly: Vnější uskutečnění prvního kroku

Seznámením s myšlenkami o získání věčného života na základě zkušeností z Indie a Číny jsme získali dostatek informací, abychom se mohli rozhodnout, zda se pokusit o dosažení věčného života podle nich, nebo podle křesťanské nauky anebo prožít tento dočasný život. První křesťaně tohoto cíle (věčného života) dosahovali, jakmile však křesťané dosáhli uznání státní církve, změnili se, a už není známo, že by někdo z církevního vedení dosáhl věčného života. Protože návody a zkušenosti z Indie se mi zdály daleko srozumitelnější, rozhodl jsem svůj další život usměrňovat jejich návodem. Možná, že k rozhodnutí přispělo i duchovní vedení z posledních let.

Základní poučení z knihy K. Makoně „Cesta vědomí“ je, že po jakémkoli vnitřním (myšlenkovém) rozhodnutí pro cokoli, má následovat okamžité zevní uskutečňování. Rád vysvětlím těm, kteří se rozhodli pro věčný život, svůj vztah k Věčnosti a doufám, že vám to pomůže ke

zkrácení doby k dosažení poznání. Mně to trvalo více jak 30 let.

Uvědomovací síla je prostředek Věčnosti, který umožňuje život člověka od narození až do fyzické smrti. Bez ní by nefungovaly tělesné orgány, člověk by nemohl myslet, pracovat, využívat svých vlastností a schopností a provádět jakoukoliv činnost. Uvědomovací síla není dar, ale účelový prostředek Věčnosti. Proto by člověku nemělo dělat žádný problém, že výsledky jeho práce patří Věčnosti a ne jemu. Pokud se dopustí chyby, že by si přivlastňoval výsledky své práce, končí jeho život jako škola pro dosažení věčného života, končí jeho duchovní vývoj. Aby k tomu nedošlo, prvním kritériem naší činnosti by mělo být – jak je má práce prospěšná i ostatním lidem.

Pro Věčnost, pro lidi, pro další vývoj člověka je důležitá kvalita každé činnosti. Na čem to závisí? Podle mne na dvou veličinách. Na rozsahu celkového poznání (vědomí) a na míře zaujetí pro vykonávanou práci.

Dosažené poznání

Jakmile se člověk narodí a začne „rozum brát“, narůstá jeho rozumové poznání, jehož nejvyšší míra bývá dosažena školským vzděláním. Takto získané rozumové poznání umožňuje spokojený život v tomto hmotném světě. Proto také většina lidí bývá spokojena s dosaženým poznáním. Je to proto, že dosavadní život byl řízen rozumem a současně je opomíjen další řídicí systém – lidská duše, která může pomoci v rozvíjení duchovního poznání. Člověk by měl vědět, že zvláštní schopnosti v každém oboru lidské činnosti, jsou umožněny rozšířeným vědomím. Rozum rozšířené vědomí nemůže plně rozvinout. Zdrojem rozšířeného vědomí je Věčnost, pomocníkem pro jeho rozvinutí je lidská duše. Rozšířené vědomí je duchovní podstaty, a tak by ho měl člověk vnímat (procítovat) svými pocity (rozumové poznání se realizuje přes naše smysly). Přitom je třeba si uvědomit, že pro každou činnost bude rozšířené vědomí různé velikosti. Jako příklad uvádím vývoj Ježíše, který se narodil s rozšířeným vědomím, v dospělosti dělal zázraky, ale vrcholového rozšířeného vědomí pro učitelskou činnost v posledních třech letech života dosáhl až ve třiceti letech křtem sv. Jana Křtitele v Jordánu. Je škoda, že v rámci školské výchovy nejsou lidé seznamováni alespoň s existencí lidské duše, když je opomíjena informace o její řídicí činnosti. Bylo by skutečně dobré využívat zkušeností starověkých učenců, kdy duše byla pro ně základním zdrojem poznání a hlavní řídicí složkou jejich života. Člověk i v současnosti by měl umět využívat jak rozumu, tak duše jako svých základních řídicích složek. Umět využívat duši ke kontrole toho, co rozum navrhuje k řešení, zda je v souladu s duchovním vývojem člověka. V kapitole Nevyužitá vůle rozumu je jasně řečeno: „Dáte-li rozumu možnost volně se rozvíjet, požene vás stále jen k dokonalejšímu využití pomíjejícího života.“

Zaujetí

Je jednou ze tří schopností (vlastností), které mohou sjednotit všechny roztržité lidské síly do jedné, která se svou velikostí může rovnat neovlivněné uvědomovací síle. Zaujetí je možno využít pro všechny činnosti, manuální, duševní, umělecké atd. za účelem dosažení vynikajících (neobvyklých) pracovních výsledků. Zaujetí je prostředek k dosažení rozšířeného vědomí a to daleko účinnější než ústní prosba. Chci upozornit na největší nebezpečí, které hrozí při užití zaujetí při dlouhodobé činnosti. Na začátku činnosti bývá zaujetí veliké, časem dochází k jeho ochabování. Jak tomu zabránit?

Rozhodujícím činitelem je náš vztah k práci. Nejlépe je, když se činnost stane „koničkem“ anebo přináší radost z vykonané práce. Z vlastní zkušenosti jsem poznal, že je to možné. V životě jsem prošel několika zaměstnáními a každé se mi stalo „koničkem“ a mnohdy takovým, že jsem zanedbával i svoji rodinu.

Nyní budu mluvit o tom, čeho by se lidé, kteří získali pro svoji činnost rozšířené vědomí a mají zvláštní schopnosti, měli vyvarovat. Většinou se liší od ostatních lidí, protože dosáhli vyšší úrovně duchovního vývoje. Ve společnosti bývají oblíbeni pro svůj klid, moudrost a nezištnou obětavost. Pokud jsou to duchovní léčitelé, jsou schopni pomoci nemocným, když nekonvenční medicína (založená na rozumovém poznání) vyčerpala všechny své možnosti k uzdravení. Když léčitel uspěje, snadno by z nemocných mohl vytvořit davy lidí na něm závislých. Pokud by se léčitel líbilo být guru, znamenalo by to konec duchovního vývoje a tím pádem i konec cesty do Věčnosti. Lidé, kteří se liší od ostatních tím, že dosáhli vyššího duchovního poznání (rozšířeným vědomím), měli by se chovat skromně a tak, aby se neodlišovali od ostatních.

V závěru bych se chtěl zmínit ještě o jednom nebezpečí pro člověka na cestě do Věčnosti. Člověk do okamžiku rozhodnutí vstoupit na cestu do Věčnosti myslel a pracoval určitým stylem, který vyhovoval životu v hmotném světě se spoustou lákadel. Lidé na cestě do Věčnosti musí starý životní styl změnit. Zkušenost ukazuje, že kdo se pokusil o kompromis mezi starým a novým způsobem života, bude v sobě neustále zvyšovat vnitřní napětí a nebude mít úspěch ani ve starém a ani v novém počínání.

Ing. Vlastimil Bažant

Z publikace K. Makoně jsem vybral několik autorových myšlenek, které mohou čitateli usnadnit správně se orientovat na cestě do věčného života.

1. Člověk se stává člověkem teprve tehdy, až upustí od záměru využít se jen v tomto světě. Chybný záměr, využít se v tomto světě a pro tento svět, vede opravdu ke smrti vědomí, ke ztrátě vědomí.
2. Proto jedině v těchto dvou končinách - v Indii a v Číně, se můžeme setkat se způsoby myšlení, při nichž si lidé nepomáhali nadpřirozenostmi, které jsou jedním z běžných způsobů, které používal Ježíš k tomu, aby mu lidé uvěřili.
3. Víme dále, že nejdůležitějším prostředkem k dosažení tohoto cíle je lidský život, rozvinutý do krajnosti, ale nikoliv jen pro rozvinutí samo, nýbrž rozvinutý za účelem zmíněného přechodu zde na zemi, nikoliv po smrti.
4. Pokud během svého pozemského života nedospěje člověk do dokonalejšího stavu vědomí, po smrti ho nemůže potkat nic jiného než zničení vědomí.
5. Věčného života můžeme dosáhnout jedině přeměnou vlastního pomíjivého vědomí v nepomíjiví nikoliv studiem podmínek pro ni, nýbrž jejich prožitím.
6. Postupné uvědomování si hmotného prostředí po narození v lidském těle je vlastně důkazem, jak se postupně zmocňuje věčné, nevtělené vědomí (my mu budeme říkat zdrojové vědomí) mozků a smyslů, jak se do nich nalévá nerozlišené, a z nich se vylévá už rozlišené, transformované do smyslových vjemů a do rozumových skladeb a rozborů. Vědomí, které vlastníme a které je propůjčeno tělu, pochází z věčného zdroje vědomí a nakonec nemusí být závislé na funkcích živé mozkové kůry, na nervech a na smyslové činnosti.
7. Kdo se bude snažit, aby vytvořil kompromis mezi starým a novým způsobem života, bude v sobě zvyšovat vnitřní napětí až k neúnosnosti a nebude mít úspěch ani ve starém, ani v novém způsobu počínání.
8. Další důležitá připomínka – člověk se dokáže spojit se zdrojovým vědomím teprve tehdy, až začne souhlasit se životem jako službou věčnému životu.
9. K ochabnutí zaujetí nedojde jen tehdy, když zevnímu uskutečnění předchází vnitřní uskutečnění, když krok, který má být učiněn v poměru k zevnímu světu, je napřed učiněn v mysli, uvnitř lidské duše.
10. Nejdále pokročili s přípravou na věčný život ti (bez ohledu na to, zda jsou věřící či nevěřící), kdo zapominají na sebe pro věc, o kterou jim jde. Každé soustředění na jakoukoliv činnost, která není prováděna s přímou myšlenkou na osobní prospěch, nýbrž proto, aby byla dovršena, vyvede člověka z úzkého vězení jeho odvozeného já, osvobozuje ho od něho samého. Splní-li se tato podmínka ko nejdokonaleji, ocitneme se už na pokraji samotného „zázraku“, že se totiž už do té míry připodobníme širšímu životu, který představuje zdrojové vědomí. Ono rozšíření záznamu ze sebe na zájem o věc mimo sebe a své, charakteristické pro první krok, v dalších krocích je obdobné a stoupá až k úplnému opuštění sebe a svého.
11. Zaujetí nám umožňuje posbírat náboj veškeré paměti, veškerého záznamu o prožitém životě a vytvořit tak z něho sílu, která se rovná vstupní síle věčného vědomí (na schématu č. 1 označené číslem 1, na schématu č. 2 pak čtyřka se rovná jednotce, představuje nikoliv směr zpět, ale uzavřený okruh spojení uprostřed života pomíjivého s životem věčným, a to vědomé spojení). To je hlavní smysl rozvinutí věčného vědomí do pomíjivého projevu. Zkušenosti se životem v časoprostoru se přenášejí do věčnosti.
12. Převést děj, který následuje po zázračné události, znamená vyčistit o jaký zásah bezčasového zdrojového vědomí do odvozeného, do časového zarámování šlo. Kdo na tohle přišel svou zkušeností, tomu se i nejobyčejnější děj, který před ním probíhá, jeví stejně zázračný, jako onen zásah zdrojového vědomí. Tato zkušenost totiž spočívá v tom, že ustavičně se bezčasové transformuje na časové. Je stejně zázračné, že se bezčasové přetváří na časové (tj. že po „zázraku“ následuje nová úroveň v ději probíhajícího myšlení a jednání), jako že může časové (děj životní) přejít do bezčasového vědomí.
13. Do věčnosti opravdu nevejde člověk vlažný, protože ten nesjednotil okolo dominujícího citu nebo převládající vlastnosti nebo naléhající nutnosti nebo pocitu bezprostřední zkázy nebo bezprostřední příležitosti všechny své lidské schopnosti, nesjednocuje všechno, co z věčnosti bere, a proto se tím, čím disponuje, neocitne na úrovni toho, co přejímá, nespojí se vědomě s věčným vědomím.
14. Ve chvílích trpné odevzdanosti, tedy ve chvílích vnitřního uskutečňování, vstupujeme do věčnosti daleko dokonaleji, než nám to dovoluje povaha:
  - brát z věčnosti sílu ke všemu, co budeme dělat a na co budeme myslet,
  - vkládat nový smysl, věčný smysl, chcete-li sílu z věčnosti pocházející, do všeho, na co budeme myslet a co budeme činit,
  - neobracet užitek z takto konaného myšlení a jednání na sebe, nýbrž vracet jej do věčnosti.

PORUCHY NÁLADY

Jakmile se začne hlásit o svá práva podzim, začne ubývat světelné intenzity a současně se zkracuje i délka jejího trvání, nebo-li zkracuje se den a prodlužuje se noc.

Ráno nás nevitá modrá obloha postupně se zalévající zlatým sluncem. Místo ní je na obloze špinavá šed, která, zejména trvá-li dlouho, nevzbudí v naší mysli žádnou velkou radost. S tímto přichází ruku v ruce i zhoršování našeho psychického stavu. To se projeví od ztráty úsměvu, až po smutek a v horším případě depresi.

I když je deprese zmiňována často, není vše deprese. Ztráta nálady není deprese, ale na druhé straně dlouhodobá ztráta nálady, radosti ze života může být předzvěstí deprese.

Přechodné stavy smutku a rozlady jsou bohužel běžnou součástí života. Přesně podle lidového rčení, není posvícení každý den.

Vznik depresí je různý. Často jsou tak zvané bez příčiny.

Ale bohužel vždy je nějaká příčina, jen nemusí být hned zjevná (není kouře bez ohně).

Často je tu souvislost se životem nemocného. Zejména různé berličky, od cigaret, kávy, alkoholu až k drogám, často deprese urychlují a prohlubují. Proto je důležité již od předškolního věku vést děti k fyzické aktivitě, která pak zlepšuje i náš psychický stav. Již staří Řekové říkali „ve zdravém těle zdravý duch“. In sano in corpore sano.

Poruchy nálady (afektivní poruchy)

Jsou závažné psychické poruchy, které zahrnují stavy od hluboce depresivních až po manické (expanzivní, iritabilní nálada, přemrštěná aktivita) trvání týdny až měsíce.

Úzkost – nepříjemný emoční stav, jehož příčinu nelze přesněji definovat. Je často doprovázena vegetativními příznaky – zčervenání, zblednutí, bušení srdce a další, při delším trvání vedou k vyčerpání.

Strach – emoční a fyziologická odpověď na rozpoznané nebezpečí a trvá pouze po dobu tohoto nebezpečí.

Spontánní úzkost – rozvíjí se nečekaně při silném podnětu, spontánní panika.

Situační úzkost – vyskytuje se za určitých okolností a je možné její vznik předvídat.

Anticipační úzkost (úzkost z očekávání) – rozvíjí se při pouhé myšlence na určitou situaci (strach před ránou je již rána sama).

Normální úzkost – je adekvátní reakce na stres, má ochranný a přizpůsobivý význam a posiluje ovládací mechanismy.

Abnormální úzkost – může mít toxický původ, při organickém onemocnění, psychotický, při poruchách osobnosti.

Deprese – dříve melancholie, smutná, sklíčená nálada, která nemocnému způsobuje duševní trápení.

Definice – patologická nálada neodpovídající okolnostem.

Je provázena sníženým sebevědomím, ztrátou sebedůvěry, beznadějí, pesimistickými náhledy do budoucnosti, bezdůvodnými obavami, úzkostí, pocity méněcennosti, pocity viny, myšlenkami na sebevraždu až sebevraždou. Poklesem zájmů o sebe, svoji rodinu, přátele, koníčky. Deprese není vůli ovlivnitelná, ale leze ji léčit.

Mánie – projevuje se náladami od povznesené nebo podrážděné až po expanzivní chování. A to nezávisle na okolnostech, ve kterých se daná osoba vyskytuje. Není-li správně léčena, může mít negativní vliv na zdraví daného jedince nebo na jeho okolí. Trvání musí být alespoň týden.

Hypománie – mírnější forma manické epizody bez vážnějších psychosociálních poškození.

Hlavními příznaky jsou zvýšená aktivita, neklid, hovornost, roztržitost, nesoustředivost až myšlenkový trysk, snížená potřeba spánku, zvýšená sexuální aktivita, utrácení, nezodpovědnost, nevhodné až riskantní chování, zvýšená sociabilita nebo nadměrná familiárnost, velikášství, ztráta normálních sociálních zábran.

Depresi prodělá asi 17 % populace, ženy asi 2x víc, nejčastěji mezi 20-35 rokem. Těžká podoba postihne asi 1 %. Asi 50 % nemocných se k lékaři nedostaví, jindy je špatná diagnóza. Také i rozpoznaná deprese bývá často špatně léčena, což vede k sebevraždě nebo chronickému trvání deprese.

Z počátku je depresivní porucha vyvolána vnější událostí. Až u 80 % nemocných dochází k periodickému opakování.

Nejčastější výskyt je na jaře a na podzim. To souvisí s délkou dne.

Klinické projevy, nebo-li jak se to viditelně manifestuje, jsou od narušení nálady až po poruchu afektivní reaktivity, kdy se objevuje smutek, snížená motivace, ztráta zájmů a ztráta schopnost prožívat spokojenost a radost, pocity prázdnoty, beznadějí, prožitky úzkosti, napětí, podrážděnosti.

Další poruchy jsou v oblasti myšlení, což se projevuje jako porucha koncentrace, nerozhodnost, snížené sebehodnocení, neodůvodněné sebevčítky a pocit viny vedoucí pak k sebevražedným úvahám nebo dokonce k sebevraždě.

Dalším závažným a viditelným projevem jsou poruchy psychomotorické aktivity.

Ty se projevují pohybovou zpomaleností, která se může vystupňovat až do stavu, který se nazývá stupor.

Projevy stuporu jsou nadměrná strnulost, při níž postižený jen minimálně odpovídá na zevní podněty, například otázky, štípání, píchání ostrým předmětem a podobně. Často je stupor u hysterie.

Somatické (tělové) příznaky jsou insomnie (nespavost), hypersomnie (zvýšená spavost), anorexie, nebo i zvýšená chuť k jídlu, změny tělesné hmotnosti, snížení zájmu o sexuální aktivity, bolesti, pocity prochladnutí, gastrointestinální (zažívací) potíže, kardiovaskulární potíže (srdeční,

cévní), polymorfní vegetativní stesky (nejrůznější nepřesně lokalizované a charakterizované potíže) něco ho bolí, neví přesně kde a jak.

Vegetativní – (udržující růst a život bez závislosti na vůli) – pocení, dýchání, srdečně-cévní, trávení a podobně. Trvání těchto potíží musí být alespoň v délce dvou týdnů.

Nemoci spojené s depresivními poruchami jsou

1. Metabolické poruchy – postižení slinivky, snížení hladiny vápníku, draslíku, poruchy funkce jater, velké zvýšení hladiny kyseliny močové – chronické postižení nerůznějších částí ledvin.
2. Endokrinní poruchy – Addisonova nemoc, Cushingův syndrom, cukrovka, zvýšení i snížení funkce štítné žlázy i příštítných tělísek.
3. Relativně častou příčinou je infarkt myokardu – kolem 45 %. S větším rizikem kardiálních komplikací než u lidí bez deprese. Je i větší úmrtnost než u lidí bez deprese.
4. Jiné tělesné nemoci – anémie, karcinom 22–33%, lupus erytematodes, Ménierův syndrom, postkontuzní syndrom 33 %.
5. Infekční choroby – encefalitida, postižení srdeční nitroblány, tuberkulóza syfilis, hepatitida.
6. Neurodegenerativní choroby – Alzheimerova choroba, Huntingtonova choroba, mnohočetná skleróza, Parkinsonova choroba. Ženy trpí dvakrát častěji depresemi než muži, zejména pak v přechodu.

Průběh depresivních poruch a jejich projevy

Častější je projev fázičkový nebo chronický, kdy epizody jsou střídány s obdobím klidu:

33 % – periodicky s relapsy (návrat potíží)

19 % – chronická forma

17–48 % – porucha se manifestuje jen 1x za život

15 % – dokonaná sebevražda.

Léčba je drahá a dlouhodobá. V USA se na léčbu vydává 43,7 miliard dolarů ročně.

Rizikové faktory

- výskyt deprese v příbuzenstvu
- začátek onemocnění před 25tým rokem nebo po 60ti letech
- špatná pracovní a partnerská adaptace
- počet předchozích epizod
- současný výskyt úzkostných poruch
- určité charakteristiky spánku – nespavost, spavost, ranní buzení
- narušená funkce osy hypotalamus-hypofýza-kůra nadledvin
- léčba s chronickou nemocí

Faktory ovlivňující průběh depresí

- větší počet předchozích epizod
- nekvalitní remise
- závislost na alkoholu

- závislost na jiných návykových látkách
- hereditární (dědičný, lat. herec dědic) dispozice

Pseudodeprese

Vyvolává řada léků – kortikoidy, blokátory histaminových receptorů H2, metyldopa, Reserpin, sedativní hypnotika, barbituráty, antipsychotika, hormonální antikoncepce, chemoterapie a další.

Klinický obraz

- psychické i pohybové zpomalení, které je výrazné
- úzkost, neklid až agitovanost (pohybový neklid, agonát)
- postižený není schopen přiměřeného zrakového kontaktu
- zanedbaný vzhled různého stupně je pro pacienty typický
- při vyšetření vzdychá, pláče, spontaneita je snižena

Přídavné příznaky

- ztráta sebedůvěry a sebeúcty
- sebepodceňování
- pocit provinění a sebeobviňování
- sebevražedné úvahy a chování
- neschopnost rozhodování a soustředění
- zpomalené myšlení
- psychomotorická retardace nebo agitovanost (aktivita)
- poruchy spánku, nespavost, zvýšená spavost

Středně těžká deprese se somatickými příznaky

- zřetelná ztráta zájmu z aktivit, které normálně přinášejí uspokojování
- chybí emoční reaktivita na události nebo aktivity, které normálně emoce vyvolávají, časně ranní probouzení o dvě hodiny dříve než obvykle
- deprese je výraznější ráno, je viditelná objektivní psychomotorická zpomalenost nebo agitovanost, výraznější ztráta chuti k jídlu, úbytek tělesné hmotnosti
- výrazná ztráta libida
- diferenciaci diagnosticky je nutno rozlišit depresi od adaptační reakce, úzkostné poruchy a počínající demence

Příčina není zcela objasněna. Biologická podstata je spojena s molekulárními ději na synaptické membráně a nitrobuněčným přenosem signálu.

Hlavní mozková oblast zapojená do zpracování strachu a úzkosti je amygdala, která je součástí limbického systému a která koordinuje automatickou odezvu na ohrožení. Vlastně spojuje informace ze senzorycké kůry, talamu, hippokampu a střední a přední kůry mozku.

Chronický a dlouhodobý stres může vést k patologickým stavům, které se projevují psychiatricky-

mi syndromy, jako jsou úzkostné nebo depresivní poruchy. Stres může vyvolat změny neuroplasticity v amygdale (přizpůsobivost).

S neuroplasticitou také souvisí tvorba paměťových stop. Úzkost a paměť představují dva překrývající se mozkové procesy.

Vztah mezi nimi není jednoduchý, a proto pravidlo čím větší úspěch, tím lepší paměť neplatí. Velký strach ochromuje na těle i na duchu.

Z hlediska nervových okruhů v mozku se ukazuje, že deprese je multifaktoriální onemocnění nejrůznějších struktur.

Např.:

Neokortex – nová kůra mozková, vývojově nejmladší část CNS člověka rozložená na povrchu pravé a levé poloviny mozku a hippocampu.

Zprostředkovává poznávací hlediska deprese jako je narušení paměti, pocity marnosti, beznaděje, viny, zkažky a sebevražedné úvahy.

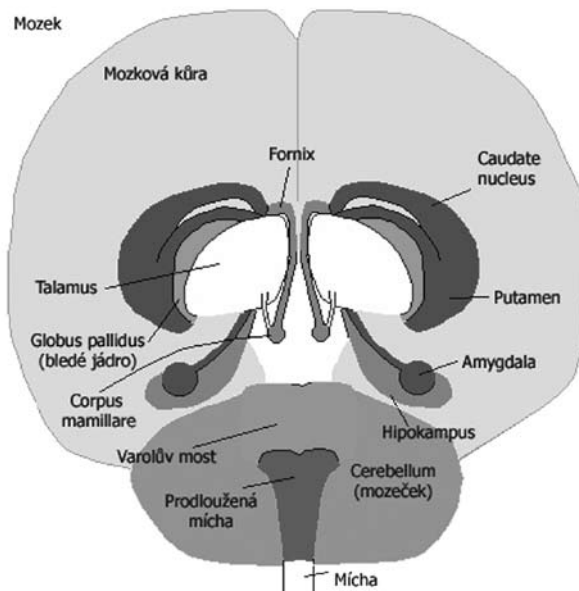

Striatum - „žíhané jádro“ je hluboká oblast šedé hmoty uvnitř hemisfér koncového mozku.

Hypotalamus se projevuje v neurovegetativních symptomech deprese jako je příliš mnoho nebo málo spánku, chuť k jídlu nebo nechutenství, mnoho nebo málo energie, ztráta zájmu o sex a další.

Speciální vyšetřovací techniky ukázaly abnormality:

- v krevním toku v daných oblastech a v metabolismu glukosy v limbických a čelních lalocích
- snížený objem šedé kůry
- zvětšení třetí komory
- drobné poškození v bílé hmotě a další

Striatum + amygdala jsou důležité v emoční paměti a mohou zprostředkovat neschopnost prožívat kladné emoce a city, neschopnost těšit se z příjemností, neschopnost radovat se, úzkost, sníženou motivaci.

Závěr: Jde o složité multifaktoriální onemocnění

- Faktory biologické – genetické faktory, účinky stresu, střídání světla a tmy.
- Faktory – imunoneurogenní změny aktivity osy hypotalamus – hypofýza – štítná žláza, uvolňování zánětlivých částic.
- Faktory – neurochemické.
- Faktory – biofyzikálních funkcí membránových receptorů, iontových kanálů, G-bílkovin, membránových a nitrobuňkových enzymů.

MUDr. Jan Doležal

P. S. Moderní otroctví

Mnoho psychopatů po celá tisíciletá toužilo po světové nadvládě a to již od nejstarších civilizací až po dnešek. Žádnému se to nepodařilo. Vyzkoušeli všechny možné i nemožné metody a nic nefungovalo. Až dnes. Princip je jednoduchý:

1. Vzbudit celoplanetární strach vybičovaný až do hysterie - stačil na to neviditelný virus.
2. Totální desinformace zakrývají pravdu.
3. Rouška neboli náhubek.

Jakmile lidé dostali náhubek, začali se chovat jako psi, jsou věrní a hlavně poslušní. Je to celé geniální a přitom tak prosté. A náklady ve srovnání se ziskem zanedbatelné.

ELEKTROSMOG - VEDENÍ VYSOKÉHO NAPĚTÍ VEDLE DOMU

Každému záleží na lepší ochraně svého zdraví. Nejenom okolní vysílače nebo domácí WiFi mohou z dlouhodobého hlediska škodit našemu spánku a zdraví. Do široké skupiny obvyklého působení tzv. elektrosmogu patří i poměrně časté situace, kdy blízko vedle domu prochází vedení vysokého napětí, umístěné na konzolách do zdi nebo v podobě kabelů do země. Jejich vyzařování je údajně z hlediska našich zákonných stavebních limitů neškodné, ale podle preventivních doporučení pro ochranu zdraví nikoli. Co ukazuje praxe?

Je třeba být opatrný při výběru pozemku nebo domu, vedle něhož těsně vede v zemi silový kabel nebo tři dráty na konzolách na domě nebo na dřevěných sloupech? Natož když vede jenom několik (desítek) metrů vedle domu vysoké napětí na stožárech?

Takové situace bývá velmi častá, proto se mne na ni také lidé často ptají, a já odpovídám:

Vedení drátů blízko domu vzduchem

„Dobrý den pane Pokorný, dlouhodobě se nám špatně spí, máme ložnici v prvním patře a před okny máme necelý metr dráty – uliční rozvod 380 V. Mohou mít ty dráty tak silný vliv?“

Dobrý den, z praxe již za celé roky vidím, že blízkost drátů vysokého napětí těsně u domu bývá zdrojem problémů pro spánek i zdraví. Kolem tohoto vedení vyzařuje elektromagnetické pole při větších proudcích v kolmici od drátů v dosahu i několik metrů a má jednoznačný vliv, omezující kvalitu spánku a celkové zdraví. Vedení vysokého napětí ulicí těsně u domů zvyšuje nemocnost dětí v té oblasti.

Jestliže jsou přímo na zdi domu přidělány konzole s dráty vysokého napětí (obvykle tři fáze, tedy 380 V), nebo metr, dva metry na sloupech dřevěných vedle domu vedou dráty, které pak ještě napájej dlouhou ulici, nebo vedou od trať a napájej půl vesnice, pak to pole obvykle výrazně sahá ještě přes celé patro v té úrovni drátů. Často však pole sahá ještě i přes nižší nebo další vyšší patro. A podle intenzity ovlivňuje poměrně výrazně zdraví, imunitu, psychiku. Především u dětí nejmenšího nebo školního věku, kdy je imunita křehká a více náchylná k oslabení i díky časté přítomnosti dalších neblahých vlivů, jako je především domácí bezdrátová síť WiFi, kterou nikdo nevypíná z pohodlnosti a nevědomosti ani na noc.

Stavební zákon před tímto nevaruje, ten bere v potaz až hodnoty nad 5 kiloVoltů a magnetické pole nad 2000 miliGauss (0,2 miliTesla), ale praxe bohužel ukazuje mnohem větší vliv již při mnohem relativně nižších hodnotách napětí a proudu a vznikajícího magnetického pole, které proniká zdi a jakýmkoli materiálem. Konkrétně: Lidé často nemohou v místnosti vedle vedení venkovních drátů spát a děti bývají vícekrát do roka nemocné. V praxi měření to opakovaně bohužel pozoruji. A stínit se nízkofrekvenční (fázové, 50 Hz) pole prakticky nedá. Souvisí to fyzikálně s jeho obrovskou vlnovou délkou při tak nízké frekvenci. Jedině nechat zakopat vedení do země, pak vliv pole klesne přibližně o třetinu. Je velmi moudré, jestliže se vesnice nebo městské části rozhodují vést silové kabely v zemi a také stávající vzdušná vedení - dráty přeložit do země. Podél domu bych se ještě přimluvil, kolem silových kabelů použít ještě dobře přizemněný plech či trubku. Zamezí se tím i tzv. bludným zemním proudům, které neblaze urychlují korozi okolního potrubí a jeho poškození, což znamená nejen větší poškozování zdraví, ale i další finance na následné opravy.

Kam až působí pole z vedení vysokého napětí? To závisí především na proudcích a celkovém odběru z tohoto vedení. Podle velikosti toku proudu pak prochází do domu především magnetická fázová proměnlivá pole a jejich vliv i v případě „pouhých 380 V“ několik metrů! Pokud se pak dlouhodobě spí v místnosti, před jejímiž okny se dráty blízko nachází, znamená to většinou dlouhodobou expozici a zátěž, která je pro organismus horší i při relativně slabších intenzitách než silné, ale krátkodobé zátěže. Není to však pravidlem. Pokud například toto vedení míří už jen do vašeho domku, nebo ještě do sousedovic – posledního domu v ulici, škodlivé pole již nemusí v případě vedení 380 V sahat ani přes metr daleko. Pokud však venkovní vedení drátů pokračuje a napájej řadu dalších domů nebo dokonce půl vesnice, větší stroje, firmu, výrobu, zpravidla pole sahá ještě několik metrů nebo desítek metrů v kolmici od drátů, ve značně škodlivých hodnotách – dle hodnocení Baubiologie (Stavební biologie).

Záleží také, nakolik poklesne velikost proudu v drátech přes noc, v době spánku a nočního klidu, kdy se vypnou točivé stroje s vysokým odběrem. Jedná se o tak rozdílné hodnoty, že by bylo ideální, hodnoty reálně v konkrétní situaci a ložnici změřit pomocí adekvátních měřících přístrojů na (elektro) magnetické pole. Často je však ulicí vedeno i 10 nebo 22 kilovolt a tato pole pak mohou sahat zase úměrně ještě dále do domu, především podle protékajícího proudu v tomto vedení.

Řešením pak je, alespoň pro spánek a zřizování ložnice a dětských pokojů, zvolit místnosti, které jsou v domě nejvzdálenější od takového venkovního vedení vysokého napětí. To by mělo být pravidlem i při stavbě nebo přestavbě domu, pokud je takové vedení v blízkosti.

Pokud někdo hledá pozemek a zjistí, že tam vede vysoké napětí (sloupy s třemi vodiči), podle stavebního zákona je ochranné pásmo sice pouze 5,5 m a už lze stavět a mít dům, ale podle doporučení Baubiologie a mé zkušenosti bych si pozemek blíže než

20 metrů od vedení tří drátů nepořizoval a hlavně bych tak blízko nebydlel a nespál! Raději 25 metrů a více. Párkrát se mi ale stalo, že jsem naměřil rozumný pokles magnetického pole až v 60 metrech, protože tím vedením tekly výrazně větší proudy!

Samozřejmě, pokud jsou blízko pozemku nějaké větší stožáry s šesti nebo sedmi vodiči, bude se jednat o 110 kV, 200 kV nebo dokonce to největší vedení 400 kV, tak raději alespoň 80, 150 a 350 metrů je v jednotlivých hodnotách taková nejbližší už snad rozumná vzdálenost. Najisto to ale bez znalosti toku proudu nelze vypočítat, je to potřeba nejlépe změřit na místě, což provádím.

Vedle domu nám vedou kabely

„Pane Pokorný, mám dotaz, mohou nám nějak zatěžovat naše zdraví silné kabely, které vedou pod naší ulicí? Viděla jsem jich u našeho domu ve výkopu několik. V bytě žijeme už tři roky, ale nespí se nám nejlíp a děti míváme dost často nemocné, chytí doslova všechno. Co mohu dělat?“

Dobrý den, je pravda, že horší situace by byla, mít blízko domu či pozemku přímo sloupy s vedením velmi vysokého napětí. Stavební zákon to bohužel dovoluje – např. vedení 22 kilovolt (sloupy s třemi dráty) mohou být umístěny již 5,5 m od rodinného domu! Podobně nevhodná je blízkost kabelů, pokládaných doslova pár metrů od obytných domů, i v případě, že tam běžně vede „jen 380 V“ ale pro půlku sídliště nebo vesnice. Ještě horší případ pak je 10 kilovolt. Taková vedení se v zemi běžně nachází v Praze na Spořilově, Vinohradech, Žižkově a leckde jinde vedle několikapatrových domů vedle chodníku. Dům byl v onom konkrétním případě na Spořilově od chodníku 8 m a ještě ve druhém nadzemním patře jsme naměřili zvýšenou magnetickou složku pole – několik miliGauss, čili několik stovek nanoTesla,

prakticky přes celý byt. A na Žižkově jsem naměřil v jednom bytě ještě přes 3 mG v pátém patře! Pro prevenci zdraví se přitom v zahraničí doporučuje nepřekračovat dlouhodobě hladiny magnetického pole nad 1 mG, tedy 100 nT! A pro malé děti raději ani hodnotu poloviční.

Podle naší současné legislativy nenaděláte nic, ani přes úřad hygieny, protože po přeměření bude pouze potvrzeno, že ani zdaleka není překročen zákonný limit, ani ochranné pásmo. Toto magnetické pole přímočaře v kolmici od fázových drátů v kabelu proniká skrze dům, aniž by jej zdi domu nějak výrazně oslabily. Pouze postupně klesá v desítkách metrů se vzdáleností od kabelu a prakticky jej nelze dostatečně stínit. V Německu jsou vyvíjeny plechy se speciální strukturou kovu, která je schopna takové nízkofrekvenční pole roztržít a oslabit přibližně na polovinu, ale tyto plechy jsou značně drahé. Pokud je někdo výrazně citlivější – elektrosenzitivnější, trpí např. syndromem EHS, nejspíše mu nezbyde, než najít jiné bydlení bez tak silných škodlivých vlivů vedení vysokého napětí a samozřejmě bez velmi blízkých mobilních a datových vysílačů. Rozumné je přesnými metodami a přístroji proměřit hodnoty magnetického pole v jednotlivých místnostech a ke spaní zvolit tu nejvzdálenější místnost od kabelů v zemi, kde budou alespoň nižší hodnoty. A potom si čistější prostředí nekazit ani blízkou lampičkou u hlavy nebo WiFi sítí, která by se ani na noc nevyvíjela.

Jaké je tedy shrnutí?

Jestliže se nachází u domu vedení vysokého napětí vzduchem (na sloupech, konzolích) nebo zemními kabely a neznáme hodnoty magnetického pole a kam až ve škodlivé míře skutečně sahá, je potřeba volit místnosti na spaní na odvrácenější straně domu, dále od tohoto vedení.

Nízká frekvence (NF, 50 Hz) nerovná se nízké škodlivosti. Vedení fází, kabelů a silových drátů na konzolách a sloupech často podceňují i ti, kteří jsou úzkostně opatrní na vyzařování rádiových a datových vln vysokofrekvenčních. Přitom škodlivost NF je velmi podobná a nelze ji přehlížet! Agresivní proměnlivé pole škodí a má intenzitu a dosah především dle velikosti protékajícího proudu, jenomže ten se nikde neuvádí. V případě vedení vysokého napětí 380 V lze doporučit přibližně metr až deset metrů dle proudu, v případě vedení velmi vysokého napětí 10 kV i v zemi kabelem je to několik metrů až desítek metrů, kam dosahuje škodlivé elektromagnetické pole.

Vede vaší ulicí, vedle pozemku nebo domu vysoké napětí? Nebo dokonce velmi vysoké?

Pro skutečně zdravé bydlení a v rámci zdravotní prevence nabízím přesná měření výskytu všech elektromagnetických polí z okolních vedení vysokého napětí zemí i vzduchem, okolních vysílačů, sítí, ale i domácích rozvodů a zdrojů a také geopatogenních zón, které díky zvýšené vodivosti prostředí ještě více napomáhají nežádoucímu působení všech elektromagnetických polí z okolí. Sledujte a využijte informace a kontakty na mém webu: www.elektro-smog-zony.cz

Kamil Pokorný

NĚKTERÉ MĚNĚ ZNÁMÉ VLASTNOSTI VODY

Věda o vodě velmi pokročila zejména od počátku 21. století. Uvědomujeme si, že voda je důležitá, protože život na Zemi nemůže mít žádnou aktivitu bez vody. Nejnovější věda o vodě však tvrdí, že voda je mnohem, mnohem důležitější, než jsme si mysleli předtím. Na základě výsledků výzkumů v oblasti nové vědy o vodě, voda má ještě další následující dvě důležité role: 1. Voda si pamatuje a přenáší informace. 2. Voda ukládá a převádí ENERGIÍ. Lze si uvědomit, že tyto dvě funkce vody mohly být vybrány jako nezákladnější vlastnosti pro podporu života, kdy se život poprvé narodil v tomto vesmíru.

Znamé vlastnosti vody

U vody bylo napočítáno 66 fyzikálních a chemických anomálií. Je nejučinnějším rozpouštědlem na světě. Dokáže rozložit více druhů látek než kyselina sírová. Na Zemi je 96,5 % slané vody a 3,5 % sladké. Největší zásobárnou sladké vody jsou ledovce, 20 % veškeré nezmrzlé vody na světě je v jezeře Bajkal. Teplota, při které se voda začne vařit, závisí na atmosférickém tlaku. Na Mount Everestu vře již při 69 °C, v hlubinách oceánu to může být hodně přes 100 °C. Člověk potřebuje k základnímu přežití 2–10 litrů pitné vody denně. Průměrná spotřeba na osobu je nyní v USA 300 litrů, v ČR 120 litrů na den. Celkem 3,5 milionů lidí ročně zemře na nemoci spojené s pitím závadné vody. Podle odhadu FAO klesly zásoby vody v Evropě o třetinu, v Asii o tři čtvrtiny a v Africe o dvě třetiny. Průměrný Evropan za den spotřebuje kolem 3000 litrů vody. Více než 90 % z tohoto objemu se spotřebuje na výrobu jeho jídla. V Evropě se polovina veškeré vody každoročně spotřebuje na chlazení při výrobě elektřiny. Zbytek si rozdělí zemědělství, průmysl a vodovodní sítě. Dvě třetiny celé denní spotřeby vody pro jednu rodinu protečou koupelnou – sprchou a záchodem.

Chemický vzorec H_2O obsahuje 2 atomy vodíku a 1 atom kyslíku. Vodíkové atomy sestávají pouze z 1 elektronu, zatímco atom O má ve valenčním obalu 6 elektronů. Protože má kyslík ve svém valenčním obalu 6 elektronů, sdílí elektron s každým atomem vodíku. Následkem toho jsou ve 2 orbitech ponechány 4 nespojené elektrony. Tyto propojené a nespojené elektronové páry kolem kyslíku mají tvar čtyřstěnného krystalu. Takový podobný tvar má křemíkový krystal SiO_2 , jehož vlastnost je využívána při přenosu informací.

Vnitřní struktura molekul vody

Molekula vody se skládá z atomu kyslíku (O) a dvou atomů vodíku (H). Ty se spojí do molekuly tak, že se elektrony H a O propojí. H má volný jeden elektron a O dva nemá. Vzniklé spojení elektronů ve valenčních vrstvách H a O není stejně vzdálené od jádra H, nebo O, je blíže jádru O. Vzniká tak slabá nerovnováha kladného a záporného náboje (ne iont) a ta vytváří pole, které je schopno propojit jednotlivé molekuly vody mezi sebou. Jsou to vodíkové můstky. Vazby jsou podstatně slabší než vazby atomů H a O. Molekuly vody se tedy spojují dohromady a vytváří tzv. klustery. Ve shluku je u běžné pitné vody průměrně 6 molekul. Různorodost propojení a počty provázaných klusterů lze namodelovat. Všechna tato propojení jsou slabá, ještě slabší než vazba u vodíkového můstku, a těkavá.

Čtvrtým skupenstvím vody je živá voda. V anglickém prostředí se označuje EZ (=exclusion zone). Tato voda je pozoruhodná tím, že je nositelem negativního elektrického náboje, tedy umí ho uchovat a opět uvolnit (jako baterie). Voda v tomto skupenství od sebe vytlačuje ostatní, dokonce i velmi malé molekuly. Překvapivé při tom je, že se voda ve skupenství EZ vyskytuje docela hojně ve většině našich buněk a právě ona vyplňuje i mezibuněčné prostory tkáně.

Jedním z největších překvapení je objev, že klíčový význam pro vytvoření EZ vody má světlo, tzn. elektromagnetická energie jak v podobě světla viditelného, nebo ultrafialového spektra, tak i infračervených vlnových délek okolo 3 μm , které jsou všude kolem nás. EZ voda může vznikat na jakémkoliv hydrofobním povrchu, pokud je k dispozici infračervené světlo. To ukládá jednu vrstvu EZ vody na druhou a může tak poskládat na sebe miliony molekulárních vrstev. Tak to probíhá v přírodě. Například led, ten nevzniká z obvyklé vody H_2O , nejprve vznikne EZ voda a teprve z ní led. Při opačném procesu-tání nejprve vznikne EZ voda a pak teprve voda obvyklá. EZ voda je tedy jakousi přechodovou fází.

Přestože konvenční „vědecká“ moudrost tvrdí, že led vzniká při 0 °C, experimenty ukazují, že voda ve skutečnosti může mrznout při různých teplotách od nuly až po -50 °C. Voda totiž ve skutečnosti žádný stabilní bod mrznutí nemá. Prakticky se s tímto fenoménem pracuje v meteorologii při stanovení vzdušné psychrometrické vlhkosti vzduchu z teploty suchého a vlhkého teploměru. Při teplotách vzduchu pod 0 °C jsou teploty vlhkého teploměru v tabulce udávány buď jako teplota ledu, anebo teplota pře-

chlazené vody až do $-30\text{ }^{\circ}\text{C}$. Podle dr. Pollacka čím více anomálií vody nalézáme, tím je jasnější, že o vodě nevíme mnoho zcela zásadního. Další zásadní rozdíl mezi obyčejnou vodou a vodou ve stavu EZ je v jejich struktuře. Běžná voda je H_2O , ale její 4. fáze je totiž H_3O_2 . Tato forma vody je mnohem viskóznější, mnohem uspořádanější a zásaditější a má odlišné optické vlastnosti, než voda obyčejná. Také její hustota je asi o 10 % vyšší kromě toho, že má již zmíněný negativní elektrický potenciál.

Voda v přírodě

Voda byla již dávno studována. Oproti jiným kapalným látkám vykazuje výjimečné vlastnosti, fyzikální i chemické. Nelze zatím vysvětlit, proč se její hustota při záporných teplotách zvyšuje a při plusových snižuje. Tuto unikátní vlastnost se lidé naučili využívat již v dávných dobách. S pomocí vody dobývali kámen, když ji v době mrazů vlévali do trhlin ve skalách. V jižních oblastech zase používali dřevěný klín, který poléváním vodou zvětšuje svůj objem a skálu dokáže rozervat. Dosud nikdo nedokázal vysvětlit, proč zrovna voda je jedinou látkou na Zemi, která existuje ve třech skupenstvích - plyném, kapalném a pevném.

V minulém století se zdravou a nemocnou vodou zabýval Viktor Schauberger v Rakousku. Podle něho je žádoucí, aby pro vodu a její úplný zdravý koloběh v přírodě dešťová voda pronikala hluboko do půdních vrstev, k čemuž je nutné, aby teplota vody byla vyšší než teplota půdy. Za těchto podmínek teplejší dešťová voda pronikla hluboko do nitra země, kde rozpouští výživné soli a tyto později, při svém vzestupu, transportuje vzhůru, kde v chladnějším prostředí kořenů zčásti uloží, aby se pak na povrchu objevila jako zralá podzemní voda ve formě přírodních pramenů a studánek s vyváženým obsahem minerálních látek. Teplotní poměry zde hrají zásadní roli. Naopak k nedokonalému a neúplnému koloběhu vody dochází tehdy, kdy je teplota vody nižší než teplota půdy, například na sluncem prohřáté lesní pasece, při nevhodné skladbě lesních porostů. Voda za takových podmínek není schopna vsáknout se do dostatečně hloubky, vrací se opět k teplému povrchu a rychle odtéká. Tento děj má zřejmý negativní dopad. Dochází ke snížení hladiny spodních vod, postupnému vysychání výše i níže položených pramenů, ale také k poklesu kvality spodní vody. Z důvodů plošného myčení velkých ploch v lesích voda rychle odtéká do údolí, stává se agresivní a poškozuje břehy toků a dochází k zanášení koryt. Nadměrný odpar z nesprávně obhospodařované půdy v krajině způsobuje zvýšené množství přívalových srážek a lokální povodně. Tím, že jsou vodě odejmuty podmínky ke spontánní regeneraci, snižuje se i její odolnost vůči bakteriálnímu znečištění. Voda začne postupně slábnout a umírat. Voda přírodních pramenů má výrazně vyšší aktivitu (hydratační schopnost), a tudíž látky v ní obsažené mohou dosahovat nadprůměrných účinků. Zvýšená hydratace, tj. vytvoření ochranného pláště z vodních molekul kolem látek obsažených ve vodě, účinně brání vzniku vzájemných interakcí mezi částicemi látek ve vodním roztoku. Voda přírodních pramenů vykazuje podstatně vyšší kvalitu než vodárenskou úpravou prošlá voda obecních rozvodů. Zcela nedostatečnou jakost vykazuje v tomto smyslu voda balená.

Viktor Schauberger vycházel z toho, že vodní cesty mají tvar klikatých křivek a jsou zastíněny březními porosty, aby byly chráněny před slunečním světlem. To znamená, že nízká teplota a přirozený tok jsou podmínky nutné k tomu, aby si voda udržela svoji podpůrnou a nosnou sílu. Pozorováním zjistil, že přirozené vodní cesty umožňují vytvořit proudy, které tečou opačným směrem než vodní tok. Těchto proudů využívají pstruzi. Úpadek řek začal s kácením lesů v oblasti Alp. Tím došlo k porušení rovnováhy a řeka se začala zanášet. Aby se zvýšila rychlost průtoku vody a aby bylo možné řeku čistit, byla její cesta napříměna. To přineslo více erodovaného materiálu proudem dolů a tento proces se opakoval, dokud řeka nebyla úplně napříměna a nezačala se zanášet celá řeka. Vykácením lesů na počátku se akumulární a chladicí účinky lesa ztratily. Protože se dešťové srážky neměly kde akumulovat, všechna dešťová voda odtékla najednou, poničila břehy řeky a okolní půdu. To mělo za následek vybetonování a neustálou opravu říčních břehů a bagrování dna. Každý velký liják v horách způsobil zvýšení vodní hladiny v řece, která svým proudem strhávala štěrk a půdu. Roky po válce přinesly radikální změny ve způsobu využívání půdy. Docházelo k odlesňování a půda byla intenzivně obhospodařována. Ekologické změny, které to přineslo, byly nejdříve patrné podél vodních toků. Odstranění lesních porostů a bohaté vegetace podél břehů způsobilo ohřívání a vysušování půdy.

Pro Viktora Schaubergera je proces růstu v nabižení a následném vybijení energie. Růst způsobuje rovnováha nábojů rozdílných polarit mezi atmosférou a zemí. Jestliže má být náboj využit, musí být mezi polaritami nějaká izolace, jinak je to pouhý destruktivní zkrat. Tuto izolaci si lze představit jako pokožku, kterou musí mít země kolem sebe a je velmi důležité, aby země nikdy nebyla ponechána holá, vždy musí být pokryta nějakou vegetací. Došel k závěru, že když les nemůže být zdrojem dobré vody a jestliže

vodní toky jsou nepohyblivé, voda již nemůže vytvářet zemní elektřinu. To podporuje vytváření organismů vyvolávajících nemoci, parazitů, virů a bakterií a snižuje se kvalita úrody. Všechno je korpuskulární, dokonce i energie a světelné vlny. Hmota je inertní energie. To se týká i krve, která je materializovaným tokem energie od minulých generací, přes současnou k budoucím generacím. Tento tok není přerušen smrtí osoby, ale je přenášen potomky dále. Avšak tato energie může degenerovat, například používáním negativních technologií, takže myšlenky a názory, které byly lidmi akumulovány po tisíce let, se ztratí. Je možné, aby osoba, která má výhodu tohoto daru, čerpala z celé zásoby vědomostí, které nashromáždily předchozí generace.

V hodnocení kvality vody jednoznačně a jednostranně dominuje statické hodnocení obsahu rozpuštěných látek a množství potenciálně kontaminujících mikroorganismů. Tento tzv. rozbor vody se stal garancí zdravotní nezávadnosti nejen vod pitných, ale i vod určených ke koupeli, plavání či vodní relaxaci. Naproti tomu dynamické hodnocení kvality vody je relativně nové a pokročilé hodnocení na základě pohybových vlastností a rytmizujících schopností vody. Cílem uvedeného hodnocení je stanovení čerstvosti (občerstvující schopnosti vody), tedy zdravotní prospěšnosti vody z hlediska posouzení zkoumaného vzorku v porovnání se zdravou, přírodní pramenitou či povrchově tekoucí vodou. Vychází se při tom z poznání skutečností, že voda setrvávající po jistou dobu bez dostatečného a sobě vlastního pohybu, například stagnující v potrubí, uzavřená v nádobách či jinak zadržovaná, ztrácí postupně na svých pohybových vlastnostech a stává se oslabenou. Tyto skutečnosti mají příčinu ve vnitřní, dynamické struktuře vody na molekulární úrovni. Při těchto průzkumech bylo zjištěno, že zdravá přírodní pramenitá voda, či tekoucí voda vytváří při svém proudění charakteristické, rytmicky se měnící pohybové formy, než naopak voda vnitřně poškozená, v praxi např. běžná vodovodní či balená voda postrádající svůj běžný biotop. Tvoří při svém proudění pouze nedostatečně rozvinuté a málo diferencované proudivé struktury s nízkou mírou rytmizace. Uvedenou problematikou se zabývá Ústav pro výzkum proudění v Herrischriedu v Německu. V současné době existuje již několik technologií na oživení či revitalizaci vody. Nejvíce jich pochází z oblasti Rakouska, Německa a Švýcarska.

Možnost ovlivnění struktury vody

Voda je tekutina, která má unikátní prostorové uspořádání. Jako tekutina je součástí deště, krve, mízy stromů nebo šťávy z plodů. Život na naší planetě je přirozeně nastaven na harmonickou elektromagnetickou pulzní frekvenci 7,8 Hz. Lidské tělo obsahuje 70 % tekutin. Moderní způsob tuto přirozenou frekvenci zvyšuje (mobily, wifi, stres, disharmonie bytí), tím se mění i vlastnosti tekutin i nás samotných. Existuje mnoho způsobů jak vodu a tekutiny přirozeně zharmonizovat. Aplikace této vody pokračuje ve výrobě tzv. ultra filtrátů. Voda jimi upravená mnohem snadněji proniká buněčnými membránami a lze v ní rozpustit mnohem více solí, vzhledem k tomu, že do buňky prochází částice do velikosti 20 nm. Voda takto upravená zrychluje kultivaci mikroorganismů a v zemědělství například zvyšuje výnosy až o 40-50 %. Semena mají vyšší a rychlejší klíčivost. Na tomto výzkumu se podílí Přírodovědecká fakulta

Univerzity v Lublině a Zemědělská univerzita v Krakově.

Známé úpravy vody magnetováním statickými magnety, spinování, použití minerálů, barev, různých tvarových zářičů fungujících na principu pránické energie čchi, pyramid, šamanizmu nebo tachyonů jsou fyzicky nezměřitelné, stejně tak jako různé metody a zařízení, které pracují s vodou. Dlouhou dobu jsou již známy například Pi-voda, živá a mrtvá voda, diamantová voda, granderova voda aj., které jsou známé po dlouhou dobu a jejich příznivé působení energeticky upravených vod vyzkoušelo již mnoho uživatelů. Změny charakteru vody není snadné analyticky doložit, zde se musíme spolehnout pouze na ústní tvrzení uživatelů. Známé je ovlivňování vody působením včel. Včela obsahuje až milion krystalků magnetitu, vytváří magnetické pole a přenáší elektrostatický náboj. Víření vzduchu způsobené křídly včel rozptyluje elektricky nabitě částice do okolí. Se vzdáleností od úlu se úroveň statického náboje snižuje. Včelí voda se získává umístěním nádoby s vodou do úlu, kde na ni působí energie včel. Ve vodě se změni mezimolekulární vazby a tím i její vlastnosti. Jsou popisovány případy snížení glykémie u diabetu, zlepšení tělesné kondice, kožních defektů, zažívacích potíží, ústup bolesti kloubů a páteře. Nabízí se neodbytná možnost. Co když přímo, ač pro naše smysly nezjistitelně, ovlivňujeme sami sebe, své blízké, své okolí i svoji planetu daleko více, než jsme si mysleli? Již delší dobu kvantová fyzika ukazuje, že pozorovatele nelze z experimentu nikdy zcela vyloučit. Jenže jsme toto poznání nezahrnuli do praxe. Je to totiž přímo neuvěřitelné. V případě těchto pokusů samotné očekávání, pocit nebo myšlenka tu prý zásadním způsobem ovlivní výsledek. Svým chováním, mluvením i myšlením určitě ovlivňujeme lidi kolem nás. Co ale když k ovlivnění dojde takto snadno, jak ukazují pokusy s krystaly? A co když toto platí v rozměrech planety? Proměnlivá struktura vody je mnohem důležitější než její chemické složení. Díky tomu je možné vodě dodávat ty či ony vlastnosti. Již dávno není tajemstvím, že struktura vody se mění pod vlivem hudby a slov. Za přehrávání klasické hudby, za pronášení modliteb nebo prostě slov poděkování může voda léčit. Nadávky však působí na vodu tak, že může lidské zdraví ničit.

V posledních 10 letech bylo předloženo několika světovými vědci mnoho důkazů, že voda si zapamatuje informace. Zdá se, že se shoduje s šířením poselství z vody do světa. Podle hypotézy Dr. Ruperta Sheldrakea lze předpokládat, že vlivem šíření informace se veřejnost dověděla o paměti vody prostřednictvím morfické rezonance. Vzhledem k tomu, že mnoho lidí zná poselství z vody, existuje možnost, že informace byla nahrána do morfického pole lidstva, a pak přes morfickou rezonanci byla rozšířena do kolektivního vědomí lidstva.

Článek byl zpracován na základě informací uvedených v časopisech: WM Magazin (autoři Jiří Matějka, Josef Mercola, Viktor Schaubereger a Kurt Wuethrich), J. Int. Soc. Live. Info Sci. (Yasuguki Nemoto, Mignon Park), Fénix (Nora Chvojková a Václav Černý), Svět na dlani (Jiří Mareček), Life Energy (Miroslav Hansman).

Ing. Jan Dolejš

VYUŽITÍ PAMĚTI VODY V LÉČITELSTVÍ

Zesnulý Dr. Masaru Emoto publikoval kolekci fotografií z vodních krystalů „Messages from Water“. Poté byla tato kniha přeložena do různých jazyků a rozšířena do mnoha zemí. Hlavním bodem „Zprávy z vody“ je, že struktura vody může být změněna vlivem lidských emocí a myšlenek a že voda může mít schopnost zapamatovat si informace. Nicméně, v konvenční vědě nebyla možnost paměti vody uznána a důsledkem toho došlo k její kritice, že je nevědecká. Nicméně, během posledních let někteří vědečtí pracovníci podali důkazy, které naznačují, nebo zcela dokazují, že voda má paměť. Dr. Gerald Pollack naznačil, že je možné, že struktura vody může být změněna účinky lidských emocí. Dr. Luc Montagnier bezpochyby dokázal, že voda si může zapamatovat informace o genetickém materiálu DNA pomocí genetických inženýrských postupů.

Paměť vody

Po 20 letech vznikla zajímavá hypotéza, která by mohla toto nepředvídatelné chování vody vysvětlit, že voda má paměť. Výsledky mnoha experimentů z celého světa ukazují, že voda přijímá a zaznamenává obrazy a děje odehrávající se v jejím okolí. Vodu stačí jednoduše vystavit určitému prostředí nebo působení a ona si tuto informaci uchová ve své paměti. Uvažovali takto i naši předci, když dezinfikovali vodu ve stříbrných nádobách? V současné době je to nejjednodušší příprava antibiotika. Pouhá koncentrace 1:100 000 000 dokáže zničit všechny mikroorganismy. Vstřebáním informací získává voda nové vlastnosti, její chemické složení se však nemění. Dosud bylo chemické složení vody považováno za nejdůležitější charakteristiku. Nové objevy toto však zcela vyvrací. Struktura vody je mnohem důležitější, než její chemické složení. Struktura vody znamená, jakým způsobem jsou její molekuly vůči sobě organizovány. Molekuly vody se dokáží seskupovat do různých typů formací, do klastrů.

Doktor Masaru Emoto vyvinul transparentní metodu (Water Crystal Photography) pro ověření strukturních změn vody. Použil k tomu její pevné skupenství, led. Zmrazil kapku vody, aby ji mohl následně zkoumat v laboratoři temperované na -5 °C. Zjistil, že za určitých podmínek se vytvářejí v ledu pozorovatelné krystaly. Jejich tvar a celkový vzhled krystalů se podstatně lišil podle toho, z jakého zdroje vzorek vody pocházel. Pramenité přírodní vytvářejí pravidelné šestihhranné krystaly, zatímco kohoutková voda vytvořila nevhledné krystaly, nebo je nebyla schopna vytvořit vůbec. Podobné rozdíly ve tvaru krystalů byly zkoumány za dalších různých podmínek a mohou být využity k vizualizaci informací obsažených ve vodě. V roce 1999 zkombinoval mnoho experimentálních dat za posledních 5 let a publikoval kolekci fotografií z vodních krystalů „Messages from Water“. Hlavním bodem „Zprávy z vody“ je, že voda může mít schopnost zapamatovat si informace. V konvenční vědě možnost paměti vody nebyla uznána, a v důsledku toho došlo ke kritice, že uvedená zpráva je nevědecká. Nicméně, během posledních 10 let, někteří z vědců ve světě poskytli důkazy, které naznačují, že voda má paměť. Dr. Gerald Pollack z University of Washington zjistil, že u vody existuje zvláštní fáze, která byla pojmenována „4. fáze vody“, kromě 3 fází - pevné, kapalné a plynné. Dokládá, že je možné poskytnout věrohodné a vědecké vysvětlení jevů, které jsou uvedeny ve zmíněné zprávě. Podstatné je, že struktura vody může

být změněna vlivem lidských emocí a myšlenek a že voda může mít schopnost zapamatovat si informace. Dr. Luc Montagnier bezpochyby dokázal, že voda si může zapamatovat informace i o genetickém materiálu DNA pomocí genetických inženýrských postupů. Nicméně, v konvenční vědě, možnost existence paměti vody nebyla uznána, a v důsledku toho došlo ke kritice. Všeobecným názorem na objev Dr. Emota je, že udělal skvělou práci, ale nedokázal se podívat na vodu z hlediska nanotechnologie. Udělal proto jen poloviční práci. V podstatě by bylo možné dostat všechny prvky a sloučeniny na úroveň nanočástic. Na této úrovni se mění vlastnosti látek.

Francouzský chemik J. Benveniste použil homeopatickou metodu k dokázání paměťového efektu vody. Zkoumal působení magnetického pole na tvorbu ledových krystalů. Prováděl experimenty s vodou destilovanou, městskou vodovodní, minerální, zmagnetizovanou a čištěnou vodou. V minerální vodě byly zjištěny rozdíly, ale žádný rozdíl v destilované vodě. Také rychlost růstu krystalů byla snížena v případě vody s vysokým obsahem minerálů. Bylo zjištěno, že magnetické pole částečně ovlivnilo šestihhranný krystalový tvar vody. Je zajímavé, že voda je citlivá na to, co si myslíme a hlavně, co říkáme. Když člověk myslí kladně a má pocit vděčnosti, může voda vyléčit dokonce i ty nejtěžší nemoci. Nikoliv náhodou naši předkové pronášeli před každým jídlem modlitby. Kromě sakrálního významu je v tom čistě praktický smysl. Vždyť naše tělo se skládá většinou z vody. A naše „vnitřní“ voda také reaguje na všechny naše pocity, takže naše zdraví je vlastně výsledkem našich myšlenek.

Paměťového efektu vody je možné použít v oblasti radioniky při ochraně rostlin před parazity. Do vysílače odického pole je umístěn tzv. informátor v podobě homeopatického roztoku pesticidu. Nosná vlna vysílače pak šíří informaci přes pasivní rezonátory do požadovaného prostoru pěstované plodiny. Na základě této informace si rostlina vytvoří požadovanou látku ve svém těle, která bude působit na parazita (houby, hmyz).

Využití upravené vody k léčení

Čistá voda je nejlepším přírodním ochranným prostředkem před všemi druhy bakteriálních a virových infekcí (chřipka, zápal plic, černý kašel, spalničky a jiné nakažlivé nemoci). Např. během hongkongské chřipky doporučovali lékaři klid na lůžku a pití velkého množství vody. Jsou-li tělní tkáně a buňky stále zásobovány požadovaným množstvím vody, mohou se lépe bránit útokům virů. Pokud ale tělní buňky trpí nedostatkem vody, uschnou a uvadnou a nejsou tak proti virům odolné. Voda zastává důležitou funkci v těle. Je vitálním faktorem ve všech tělních tekutinách, tkáních, buňkách, lymfě, krvi a žlázových sekretech. Udržuje všechny výživné látky v rozpuštěném stavu a slouží jako jejich dopravní prostředek do všech částí těla. Rozpouští jedy a tělesné zplodiny látkové výměny a vyplavuje jedovaté látky a soli z těla, což je jedna z jejích nejdůležitějších funkcí.

Na základě velkého počtu experimentů došel Masaru Emoto k názoru využít tento jev k léčení. Kladl si tyto otázky již léta. Podle něj je příčinou všeho toho koncept, který nazývá záhadně jako „Hado“. Je to vlastně princip, fyzikální zákon a způsob přenosu informace, nebo také neznámé energie. Jde v něm o vlnění a vibraci, tak jako u zvuku. To se přenáší na dálku a rezonuje se vším obdobným, tak jako ladička o určité

frekvenci rozezná všechny ostatní ladičky, které jsou nastaveny na stejnou frekvenci. Díky pokusům se zvukem tak zjišťujeme, jak to všechno funguje. Například, že jedna zvuková vlna může překrýt druhou tak, že ta první není slyšet. Emoto pomocí konceptu „hado“ údajně léčí i těžké nemoci. Každopádně „hado“ naznačuje, jak se naše nejjemnější úsilí či lhostejnost může přenášet a zrcadlit v okolním světě. Základní principy při léčení „hado“ jsou vibrace a rezonance. Pokud jsou v různých částech těla z rozličných důvodů narušeny buněčné vibrace, můžeme onemocnět. Když k této situaci dojde, je možné tyto narušené buňky vystavit působení vnějších pozitivních vibrací tak, že dojde k obnově vnitřní vibrace poškozené buňky. Ta začne rezonovat s pozitivními vibracemi a uzdraví se.

Specifickou úpravou vody je diamantová voda. Autorem této technologie je Joel Ducatillon. K přeměně obyčejné pramenité vody na vodu diamantovou dochází prostřednictvím kódovacího přístroje. Ten zaznamenává vícerozměrné kódy, které jsou schopné přeměnit pramenitou vodu na cílený nástroj. Taková voda přijímá informace nejvyšších energií. Prakticky diamantová voda vzniká ponořením kódovacího válce do sklenice s vodou. Později byly do válce přidány ještě další kódy a voda tím dosáhla násobnou účinnost. Struktura této vody se dá kopírovat zředěním 1:9. Diamantová voda je schopná čistit a detoxikovat lidský organismus, uvolňuje a likviduje nashromážděné energetické bloky a je schopná léčit mnoho nemocí.

Existují i jiné typy vod podporující zdraví. Minerální voda, horké prameny, magnetická voda aj. Je známo, že tyto přírodní vody jsou tvořeny malými klustery molekul. Různé druhy světelných terapií užívají různé vlnové délky světla. Bylo zjištěno, že všechny vlnové délky světla, a některé obzvláště, vytvářejí EZ vodu (EZ = exclusion zone) dokonce i při malé intenzitě světla. Jestliže je pro zdraví našich buněk EZ voda životně důležitá, pak tyto terapie mají zjevně fyzikálně-chemické opodstatnění. Tyto přírodní vody nejsou schopny tuto strukturu udržet v delším časovém úseku na rozdíl od Pi-vody, která je schopná tuto strukturu udržet minimálně 30 dní.

Pi-voda je pitná voda upravená průchodem zařízením Lifeenergy, vhodná pro plný pitný režim člověka i zvířat. Předřazeny jsou mechanické mikrofiltry a chemický filtr. Biologická stabilita vody je zajištěna. Podstata úpravy spočívá ve změně vlastní frekvence vody. Voda se na jednotlivých úrovních základních stavebních částic hmoty harmonizuje. Pravotočivá i levotočivá složka se vyrovnávají. Dochází tak ke změně množství informací vodou přenesených. Čím čistší voda, tím více vnesených informací je odstraněno. V přirozeném prostředí dovede vyprodukovat tutéž vodu matka (rostlinná, zvířecí, lidská) jen pro svůj plod. Zatěžováním přirozené struktury vody informacemi dojde k postupnému zpomalení informačního toku v organismu či v rostlinách. Ten při jisté úrovni zatížení zaniká ve fyzické podobě. Úpravou se přibližuje voda ke stavu a kvalitě při jejím vzniku. Pi-voda je schopna působit jak povrchově, tak i na úrovni mezibuněčných a buněčných tekutin v organismech. Nahrazuje zatíženou vodu a vytlačuje ji z daného prostředí. Taktéž stabilizuje dané prostředí a umožňuje zvýšit energetický přenos kosmické a zemské energie nejen přes lidský organismus. Klustery molekuly Pi-vody jsou menší než klustery obyčejné vody. Pi-voda je schopná lépe aktivovat energii a předávat ji buňkám živých organismů.

V současné době je prvek Germanium považován za nepodstatný, ale o jeho významu pro živé organismy je však stále známo jen málo. Germanium prvek není regulován a diskutován v normách pitné vody. Nicméně, germanium se zdá být velmi slibný mikroelement, který by mohl být použit v profylaxi a terapii takových onemocnění, jako je rakovina, AIDS, autoimunitní onemocnění, artritida nebo senilní osteoporóza. Ve východoasijských zemích je velmi oceňován a je mu přidělena významná role ve zdravotnictví. V Evropě je lékařský zájem o germanium, včetně použití minerální léčivé vody bohaté na germanium, zanedbatelný. Germanium je stopový prvek v zemské kůře s průměrnou koncentrací hmotnostní frakce 1,4 ppm. V přírodních vodách se tento prvek vyskytuje obvykle v koncentracích o velikosti tři až pět řádů nižší než ve skalách kůry. Nejvyšší koncentrace germania v podzemních vodách se nacházejí v některých tepelných nebo minerálních vodách a dosahují až 300 ppb, ale i v běžných vodách germanium zřídka přesahuje 50 ppb.

Mnohé praktiky sanatoria dr. Rolliera ve Švýcarsku jsou dodnes známy jako standardní metody při léčení tuberkulózy nejrůznějšího druhu. Dr. Rollier předběhl v mnoha směrech svoji dobu o 200 let. Důsledně trval na zákazu konzumace tvrdé vody u jeho pacientů. I když je ve Švýcarsku vody dostatek, trval na podávání dešťové vody a vody z roztáleného sněhu. Byl také příznivcem čerstvých ovocných a zeleninových šťáv.

Jak to vlastně půjde dál? Máme v ruce tu nejběžnější věc na Zemi, která v sobě skrývá tolik pro nás užitečných vlastností. Je ale možno nahradit všechny léky jednou sklenicí „živé“ strukturované vody? Oč vlastně jde? Je to skutečný zázrak nebo efekt placebo? Každý se přeci sám rozhoduje, v co bude věřit.

Článek byl zpracován na základě informací uvedených v časopisech: WM Magazin (autoři Jiří Matějka, Josef Mercola, Viktor Schaubereger a Kurt Wuethrich), J. Int. Soc. Live. Info Sci. (Dariusz Dobrzynski, Kenji), Fénix (Bragg, Braggová, Masaru Emoto), Life Energy (Miroslav Hansman).

Ing. Jan Dolejš

MASÉŘI PODLE ZDRAVOTNICKÉHO NEBO ŽIVNOSTENSKÉHO PRÁVA^{1*}

Masážní služby se vyznačují různými technikami a slouží několika účelům. Význam u nich má veřejnoprávní dělení podle práva zdravotnického nebo živnostenského. Právo zohledňuje léčebně nebo léčebně rehabilitační masáže. Vedle nich též masáže sportovní, rekondiční a regenerační. Právní otázka masáží či masérství se týká veřejného práva profesního. V obou případech zároveň platí příkaz řádného odborníka podle občanského zákoníku. Svou roli tak sehrává smluvní závazek péče o zdraví.

1. Úvodem

Snad každý z nás máme zkušenost s masáží. Ať lázeňskou, sportovní či jinou. Léta se u nás setkáváme i s výhodními a zároveň tradičními masážemi thajskými, filipínskými nebo čínskými. Právně mluvíme o masáží léčebných. Vedle nich o sportovních, rekondičních nebo regeneračních. Samotných masážních technik je celá řada. Stejně tak i škol, tradičních nebo nových. Zmínit můžeme například letitou masáž tuina podle tradiční čínské medicíny² anebo masáž guasha pomocí nefritové destičky ve stejném medicínském duchu či tradiční filipínskou masáž hilot. Obecně známy bývají i tradiční masáže thajské³ nebo shiatsu.⁴

Teorie masáží jsou různé. Teorii osobnosti je také celá řada. Prastaré zavedené masáže často vycházejí z filozofického (a nověji i teoreticko-vědeckého) pojetí tzv. energetické medicíny. Vzpomeňme státem v roce 2017 medicínsky uznanou a v roce 2018 zase zneuznanou „teorii o drahách a aktivních bodech na povrchu těla“ podle ustanovení § 22a a 22b vyhl. č. 55/2011 Sb., o činnostech zdravotnických pracovníků, zrušených roku 2019. Obory terapeuta nebo specialisty tradiční čínské medicíny tehdy patřily mezi obory zdravotních služeb s vlastním teoretickým základem, který se týkal i našeho tématu.

^{1*} Autor zde doplňuje své knihy *Právo přírodního léčitelství* (Leges 2018) a *Právo komplementární a alternativní medicíny* (Leges 2020), na které tematicky navazuje.

² Viz *World Health Organization: Benchmarks for Training in Traditional/Complementary and Alternative Medicine. Benchmarks for Training in Tuina*. Geneva: WHO 2010.

³ Ve stejné edici viz *Benchmarks for Training in Nuad Thai*. Geneva: WHO 2010. „*Nuad Thai, tradiční thajská masáž*“ je od roku 2019 zapsaná na Reprezentativním seznamu nemateriálního kulturního dědictví lidstva, spravovaného podle mezinárodního práva Organizací Spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu (UNESCO).

⁴ Poskytovatel masáží shiatsu patří mezi povolání s popisem dle úřední Evropské klasifikace dovedností nebo kompetencí, kvalifikací a povolání (ESCO), spravované Evropskou komisí pro účely Evropské sítě zaměstnanosti a služeb; viz <https://ec.europa.eu/esco/portal/occupation>, [cit. 4. 11. 2020]. Masáže shiatsu jsou podle této klasifikace prováděny pomocí energetického hodnocení životního energetického systému organismu (Ki) a regulací životního energetického systému za použití různých energetických a manuálních metod.

V klinické praxi se můžeme setkávat s *pacientsky žádoucí* součinností odborné trojice tvořené rehabilitačním lékařem, fyzioterapeutem a masérem ve zdravotnictví, resp. nevidomým a slabozrakým masérem ve zdravotnictví, popř. ve spojení s psychosomatikem. (Nemluvě o odborném dohledu.) Zmínit můžeme například léčebně rehabilitační péči a tuto péči lázeňskou aj.

2. Léčebné a neléčebné masáže

Celé masérské podnikání a zaměstnání, které by jinak mohlo být věcně jednotné, u nás racionálně *profesně* patří mezi veřejnoprávně *rozdvojené* činnosti. Za určující jsou státem brány *rozdíly* v obsahové *náplni*, použitím *postupu* a zejména sledovaném *účelu*. Proto se tu také vyžadují různé předpoklady *vzdělanosti*.

Zjednodušeně právně hovoříme o *masážích léčebných* (*therapeutic massages*) sledujících klinický přínos u pacienta a o *masážích jiných než léčebných* (*non-therapeutic massages*); např. „jen“ k podpoře zachování dobrého zdraví zdravého člověka (nikoli pacienta coby nemocného).

Profesně se pak odlišují dokonce *tři druhy masérů*, kteří se navzájem rozlišují podle *veřejnoprávní odborné způsobilosti*, a potažmo *obsahem činnosti*, a to:

a) *masér ve zdravotnictví* jako nelékařské zdravotnické povolání a obor zdravotních služeb, u kterého platí zdravotnická legální výhrada pro účely podnikání i zaměstnání,

b) *nevidomý a slabozraký masér ve zdravotnictví* jako nelékařské zdravotnické povolání a obor zdravotních služeb, u kterého rovněž platí zdravotnická legální výhrada pro stejné účely,

c) *sportovní, rekondiční a regenerační masér* jako vázané živnostenské podnikání. Zaměstnání touto prací je však volné.

Ve všech třech případech se jedná o státem *veřejnoprávně regulovaná povolání*. Poslední z nich je ale profesně upraveno, resp. omezeno, jen při podnikání, nikoli při zaměstnání.

Právně rozhodné tak je, zda se věcně jedná o *masáž*:

a) *léčebnou* nebo *léčebně rehabilitační*, popř. lázeňskou léčebně rehabilitační, (*therapeutic massage*) zpravidla formou specializované ambulantní péče ve zdravotnickém zařízení (prostorách). Tato masáž je poskytována pacientům v odborné snaze o vyléčení z diagnostikované nemoci nebo ve snaze o zmírnění bolesti například dolní části zad (léčba bolesti) apod.; kupř. půjde o masáž s použitím *techniky reflexní masáže*, kterou živnostenské právo výslovně *vylučuje* z masážních technik; viz níže pod písmenem b). Masáž s technikou reflexní masáže totiž spadá mezi *zdravotní výkony* hrazené z veřejného zdravotního pojištění jakožto „masáž reflexní a vaziová“;⁵ tudíž se jedná

⁵ Rozumí se jí „Manuální léčebný zásah na povrchu těla v místech druhotných, onemocněním reflexně vyvolaných změn, včetně předehtátí“ (kód 21713 příl. vyhl. č. 134/1998 Sb., kterou se vydává seznam zdravotních výkonů s bodovými hodnotami, ve znění pozdějších předpisů).

V praxi ale někdy dochází k nedorozuměním. Výraz „*technika reflexní masáže*“ či podobný výraz totiž bývá používán i v jiném významu, nežli by vyplývalo z cito-

o zdravotní službu. Ovšem je tomu tak v rámci výkonů *fyzioterapeutických*, nikoli zdravotně masérských, což je jiný obor (odbornost). Z obsahového hlediska jsou sledované léčebné činnosti upraveny § 38 *vyhl. č. 55/2011 Sb., o činnostech zdravotnických pracovníků*, ve znění pozdějších předpisů, nebo v příloze *nř. vl. č. 222/2010 Sb., o katalogu prací ve veřejných službách a správě*, ve znění pozdějších předpisů, které se týká i fakultních nemocnic jakožto státních příspěvkových organizací. Cit. *vyhl. č. 55/2011 Sb. z oboru zdravotnického práva* hovoří o provádění *klasických masáží*. Běžně jimi rozumíme tzv. švédské masáže. „Klasická masáž“ ale podle zdravotnického práva účelově nezahrnuje masáže pomocí *techniky měkkých tkání*; výslovně viz kód 21413 *vyhl. č. 134/1998 Sb., kterou se vydává seznam zdravotních výkonů s bodovými hodnotami*, ve znění pozdějších předpisů. U maséra ve zdravotnictví se jedná i o *další činnosti* pod odborným dohledem nad rozsah „klasických masáží“; např. podávání *zábalů* nebo provádění *základních vodoléčebných procedur*. Zahrnuty tak jsou prvky komplementární a alternativní medicíny rázu přírodní medicíny.⁶ Dále si poukážme na § 36 *vyhl. č. 39/2005 Sb., kterou se stanoví minimální požadavky na studijní programy k získání odborné způsobilosti k výkonu nelékařského zdravotnického povolání*, ve znění pozdějších předpisů. Veřejnoprávní odborná způsobilost obou masérů ve zdravotnictví k výkonu jejich nelékařských zdravotnických povolání je legálně založena na stanoveném *zdravotnickém vzdělání* (§ 37 *zák. o nelékařských zdravotnických povoláních*). Doplňme jen, že léčebné a léčebně rehabilitační masáže někdy bývají v klinické praxi doprovázeny *terapeutickými rituály*. Obřadnosti totiž mohou mít medicínský význam z hlediska *terapeutického vztahu* mezi zdravotnickým pracovníkem a pacientem, jenž hraje roli v procesu údravy. Připomenout můžeme i *doplňkové* používání vonných olejů či jiných *aromaterapeutik*, hudby nebo výtvarného umění k navození atmosféry uvolnění duševního a svalového napětí před masážním zákrokem nebo v jeho průběhu,

b) *sportovní, rekondiční a regenerační*, která je podle živnostenského práva prováděna na *zdravých jedincích* a *nenavodí léčebný proces*. I v tomto případě ale může jít o sledování zlepšení nebo zachování zdravotního stavu, a to ve smyslu závazku péče o zdraví

---

vaného vymezení (definice) ve zdravotnickém právu pro účely úhrad z veřejného zdravotního pojištění. Tak tomu bývá v reflexologii a v postupech na ní založených (reflexní terapii), kdy půjde o zcela jiné úkony, které jsou podobny akupresuře. Reflexologie totiž vychází z teorie o drahách stejně jako akupunktura a podobné techniky, tedy i akupresura. Zde spočívá zásadní odlišnost od „techniky reflexní masáže“, jak ji vymezuje zdravotnické právo ve výše uvedeném kódu.

Z hlediska ochrany spotřebitelských práv je proto nutné, aby podnikatel vymezil své nabízené služby, a to například i negativně tím, že určí, o jaké úkony se nejedná. Tzn., např. i tak, že reflexologickým živnostenským či zaměstnaneckým postupem se obsahově, věcně, rozumí něco (a co) jiného, nežli zdravotní výkon „*masáže s technikou reflexní masáže*“ podle cit. *vyhl. č. 134/1998 Sb.* Předjet tak lze možným nedorozuměním či dokonce klamavým konáním.

6 Pokud jde o tyto prvky v českém právu, blíže viz *Telec, I.: Právo komplementární a alternativní medicíny*. Praha: Leges 2020, s. 20–24.

podle občanského zákoníku (§ 2636 a násl. o. z.). Cílem ovšem *není vyléčení z nemoci* či jiná zdravotní péče podle zákona o zdravotních službách, ale například „pouze“ odstranění či snížení únavy z práce nebo zlepšení tělesné kondice („rekondiční“ masáž) či obnova tělesných sil („regenerační“ masáž); kupř. uvolněním ztuhlých nebo sportem či prací namožených svalů, šlach apod. Masáže bývají prováděny pomocí masážních olejů, anebo naopak bez nich. Poukázat též musíme na již výše zmiňovanou možnou *obřadnost* a na používání vonných olejů a jiných *aromaterapeutik* a na účelové vnímání *umění*. Celá vázaná živnost nese širší úřední označení „*Masérské, rekondiční a regenerační služby*“; viz příl. 2 *nř. vl. č. 78/2008 Sb., o obsahových náplních jednotlivých živností*, ve znění pozdějších předpisů. Výslovným příkladem „regeneračních a rekondičních“ služeb *mimo* masáže slouží parafinové zábalý; viz cit. *nař. vl. 7*. Tomuto *dalšímu* živnostenskému vymezení pracovně odpovídá povolání *pracovníka relaxačního centra* podle veřejnoprávní *Národní soustavy povolání*, spravované Ministerstvem práce a sociálních věcí pro účely trhu práce. Povolání je zaměřeno na zlepšení „*fyzické, emocionální a duševní pohody*“ (*well-being*).⁸ Samo povolání *masér* je taktéž zařazeno do této úřední (státní) soustavy povolání. Soustava obsahuje mj. popis pracovní činnosti, vzdělání a odborné požadavky (kompetence) aj. Mezi ministerstvem uváděnými příklady ze soukromého sektoru je i „*Provádění reflexní masáže*“. Právně by se ale mohlo jednat o příklad nesprávný. Mohlo by se

---

7 Právě u „parafinových zábalů“ podle živnostenského práva však může docházet k nedorozuměním či střetům s právem zdravotnickým. „Parafinová lázeň“ (nikoli ovšem „zábal“) je totiž obsahem fyzioterapeutického zdravotního výkonu „fyzikální terapie II“ (kód 21113 příl. *vyhl. č. 134/1998 Sb., kterou se vydává seznam zdravotních výkonů s bodovými hodnotami*, ve znění pozdějších předpisů). Vyplývalo by z toho, že „parafinová lázeň“ podléhá legální zdravotnické výhradě, zatímco „parafinový zábal“ nikoli. (Slovo parafin je pokaždé psáno jinak). Zůstává pak otázkou, zda to takto má věcně být. A to zejména z hlediska ústavně zaručeného sociálního práva pojištěnců veřejného zdravotního pojištění.

8 Metodicky si zde lze představit i medicínskou koupání *Lum* podle tradiční tibetské medicíny (*Sowa Rigpa*). Roku 2018 bylo „*Medicínská koupání Lum v Sowa Rigpa, vědění a praktiky týkající se života, zdraví a prevence a léčby nemoci mezi tibetským lidem Číny*“ zapsáno na Reprezentativní seznam nemateriálního kulturního dědictví lidstva, spravovaného podle mezinárodního práva Organizací Spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu (UNESCO).

Vedle toho, tj. mimo živnostenské podnikání nebo zaměstnání, může být uváděna tradiční tibetská praktika používána u nás i ve zdravotních službách. V místě a čase ale půjde o medicínský postup zjevně neobvyklý, cizokrajný, a zřejmě již proto nikoli „obecně uznávaný“ podstatnou částí příslušné zdravotnické obce v místě a čase, i kdyby již byl zavedený v klinické praxi v EU, EHP nebo Švýcarsku. Musel by se proto uplatnit smluvní režim odchýlení se od obecně uznávaných medicínských postupů. A to podle vůle stran závazku péče o zdraví s odůvodněným záznamem o tom, provedeným poskytovatelem zdravotní služby ve zdravotnické dokumentaci podle zákona o zdravotních službách. Závěry zde podané platí u nás podobně pro tradiční čínské, thajské nebo filipinské masáže apod., pokud jde o jejich možné používání ve zdravotních službách.

totíž jednat o zdravotní výkon zdravotnického povolání s bodovým ohodnocením pro účely úhrad zdravotní služby z veřejného zdravotního pojištění; tedy o veřejnoprávně regulovanou činnost a profesi (viz výše). Vybraný příklad proto může být matoucí; viz pozn. 4. Vedle toho, řekněme i navíc, *sportovní masáž* (nikoli již masáž rekondiční a regenerační) veřejnoprávně kvalifikačně spadá do režimu zákona o uznávání výsledků dalšího vzdělávání (zák. č. 179/2006 Sb.). Zařazena je totiž do veřejnoprávní *Národní soustavy kvalifikací*, spravované Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. Stanoven je *kvalifikační a hodnotící standard* pro účely zkoušky, resp. získání *osvědčení o profesní kvalifikaci ve sportovní masáži*. Získání této kvalifikace patří mezi fakultativně stanovené odborné způsobilosti u *vázané* živnosti masérské, rekondiční a regenerační služby podle živnostenského práva (příl. 2 živn. z.). Živnostenský zákon v příloze 2 uvádí ovšem i profesní kvalifikaci pro „klasickou masáž“ (vedle sportovní masáže). Toto ustanovení však není ve shodě se zdravotnickým právem. Profesní kvalifikaci pro klasickou masáž vůbec nelze podle zákona o uznávání výsledků dalšího vzdělávání získat. Jedná se totiž o výkon činnosti veřejnoprávně regulovaných masérů ve zdravotnictví nebo nevidomých a slabozrakých masérů ve zdravotnictví. Dále si řekněme, že živnostenského práva vyplývá, že masérské, rekondiční a regenerační služby mají *humánní charakter*; tzn., že se netýkají zvířecích masáží. Profese *zvířecího maséra* proto spadá mezi *volné živnosti*, resp. volná zaměstnání. Upravena není ani veterinárními předpisy.

Zastavme se ještě u léčebných a léčebně rehabilitačních masáží.

Léčebná část masérství veřejnoprávně spadá mezi již zmiňovaná *dvě nelékařská zdravotnická povolání*, a to *maséra ve zdravotnictví* nebo *nevidomého a slabozrakého maséra ve zdravotnictví*; viz § 37 zákona o nelékařských zdravotnických povoláních č. 96/2004 Sb. Proto se jedná o *dva obory zdravotních služeb* na státem regulované části trhu; viz § 4 odst. 4 písm. b) zákona o zdravotních službách č. 372/2011 Sb. ve spojení s § 37 zákona o nelékařských zdravotnických povoláních č. 96/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.⁹

9 *Národní registr poskytovatelů zdravotních služeb* podle zákona o zdravotních službách ale vůbec neobsahuje vyhledávatelné (zadatelné) obory maséra ve zdravotnictví a nevidomého a slabozrakého maséra ve zdravotnictví. Nelze proto zjistit údaje o oprávněných poskytovatelích zdravotních služeb v těchto oborech ani o jejich počtu. Mezi maséry se v registru naopak objevuje 1 fyzioterapeut z Prahy, ačkoli se jedná o jiný obor zdravotních služeb. Zřejmě v tomto případě došlo k vadnému záznamu ze strany Magistrátu hlavního města Prahy. (Stav k 4. 11. 2020.) Podle písemného sdělení Ústavu zdravotních informací a statistiky České republiky (*Klímeš*), který je jako státní příspěvková organizace zřizován Ministerstvem zdravotnictví správcem registru, ze dne 30. června 2020 „*Uvedené obory nejsou zahrnuty z důvodu, že jde o povolání, pro které se oprávnění k poskytování zdravotních služeb nevydává a nespádají tak pod evidenci v NRPZS.*“ Netřeba dodávat, že se jedná o sdělení *právně vadné*, které se přiči § 4 odst. 4 písm. b) zákona o zdravotních službách ve spojení s § 37 zákona o nelékařských zdravotnických povoláních. Důsledkem pak je *veřejný nepořádek*. I kdyby snad žádné oprávnění k poskytování zdravotní služby v těchto oborech nebylo nikomu uděleno, nebylo by to možné zjistit. Podle správce úředního registru nelze tyto

Rozdíl mezi oběma zdravotnickými povolání a obory zdravotních služeb spočívá v tom, že nevidomý a slabozraký masér ve zdravotnictví je, zřejmě z věcných důvodů, profesně oprávněn provádět jen klasické masáže. *Nikoli* již další činnosti jako je tomu u maséra ve zdravotnictví.

V letech 2017 až 2018 musíme zmínit terapeuta nebo specialistu tradiční čínské medicíny. Náplň jejich činností obsahovala i činnosti léčebně rehabilitační; tzn. i možné léčebně rehabilitační masáže tradiční čínské medicíny.

Mimoléčebně zaměřené masérství podřazujeme pod *vázaná živnostenská podnikání* (příl. č. 2 živn. z.). Požadavkem je odborná způsobilost podle příl. č. 5 živn. z. Z hlediska zaměstnaneckého se ale jedná o *volné zaměstnání*. Věcná odlišnost od zdravotnického povolání spočívá v *náplni* živnosti, resp. zaměstnání, (viz výše). *Nejedná* se tak o zdravotní péči upravenou zákonem o zdravotních službách. Půjde však o *jinou* péči o zdraví podle občanského zákoníku. Právě maséři jsou (vedle léčitelů a chiropraktiků) zmiňováni u *závazku* péče o zdraví ve vládních usneseních o návrzích občanského zákoníku z let 2009 a 2011.

4. Jiné profesně rozdělené činnosti na výkony léčebné a mimoléčebné

Výše naznačené *profesně rozdělené masérské postavení* není ve veřejném právu ojedinelé.

Setkáváme se s tím podobně u veřejnoprávní úpravy *psychologických činností*. Klinická psychologie, dětská klinická psychologie, psychologie ve zdravotnictví a psychoterapie patří podnikatelsky a zaměstnanecky mezi státem regulovaná *nelékařská zdravotnická povolání* a obory zdravotních služeb.

Vedle toho zaměstnanecky známe *psychologa* jako *pedagogické povolání* podle zákona o pedagogických pracovnících.

Do *třetice* zůstává *psychologické poradenství a diagnostika* jakožto *vázané živnostenské podnikání*. Pokud by psychologické poradenství a diagnostika byly vykonávány zaměstnanecky – mimo pedagogické povolání – jednalo by se o volná zaměstnání. Veřejnoprávní profesní úprava se zde týká jen podnikání, nikoli zaměstnání. Doplnit bychom mohli ještě některá zvláštní veřejnoprávní postavení psychologů, resp. jejich specifických činností. Od podrobností zde ale upouštíme.

obory vůbec zadat k vyhledání, tzn. ani s eventuálním nulovým výsledkem, který by sám o sobě již měl vypovídací hodnotu. Závada tak spočívá v nezavedení oborů do vyhledávací nabídky, čímž nelze zjistit udělená oprávnění ke službám (ani stav nulový). Veřejnost se tak může leda domýšlet, jak se věci mají.

Zcela jinou otázkou by byla eventuálně vadná správní činnost krajských úřadů, pokud by snad udělená oprávnění do registru nezaznamenaly. Rovněž tak jinou věcí by byl obchodní nebo odborný nezájem poskytovatelů zdravotních služeb o získání příslušných oprávnění od krajských úřadů. Odpovědnost za nezavedení patřičného oboru v registru, i kdyby se v praxi snad nevyskytoval, ovšem nese zmiňovaný státní ústav, který svou nečinností budí objektivně mylný dojem na veřejnosti, že oba zdravotně masérské obory vůbec nejsou uzákoněny. Opak je léta pravdou. Žel, s podobným postupem správce registru se bylo možno setkat a je tomu stále i u některých jiných oborů zdravotních služeb.

Další rozdvojená profesní podobnost se nabízí u *nutričního terapeuta* zaměřeného na klinickou výživu jakožto nelékařské zdravotnické povolání a obor zdravotních služeb.

Zato *výživový poradce* patří mezi volná živnostenská podnikání, resp. volná zaměstnání. Na tom nic nemění ani zařazení výživového poradce do veřejnoprávní *Národní soustavy kvalifikací* za účelem získávání *osvědčení o profesní kvalifikaci* výživového poradce na základě **zkoušky**, resp. již zařazení tohoto povolání do úřední *Národní soustavy povolání* pro účely trhu práce.

Zmínit musíme podobné profesní *rozdvojení* mezi nelékařským zdravotnickým povoláním *porodní asistentky*, a tím pádem i příslušným oborem zdravotních služeb, tj. i klinickou praxi, na jedné straně, a volným živnostenským podnikáním, resp. volným zaměstnáním *duly*, na straně druhé.

5. Otázka veřejného zdravotního pojištění

Samostatnou veřejnoprávní kapitolou zůstává veřejné zdravotní pojištění a jeho *ústavní rozměr*. Dotýkáme se tu ústavně zaručeného veřejného *subjektivního sociálního práva na bezplatnou zdravotní péči na základě veřejného zdravotního pojištění* (čl. 31 věta druhá Listiny). Toto sociální právo je vázáno na *podmínky* stanovené zákonem.

Vyhláška, kterou se vydává seznam zdravotních výkonů s bodovými hodnotami (č. 134/1998 Sb.) ale zvláště *nestanoví* zdravotní výkony masérské ve zdravotnictví; srov. příl. Z masáží je obsažena pouze „masáž reflexní a vazivová“ (kód 21713) a „techniky měkkých tkání“ (kód 21413) s tím, že tento výkon nezahrnuje klasickou masáž. V obou případech se ovšem jedná o zdravotní výkony *fyzioterapeuta*, kap. 902, (příčemž nositelem je „lékař“). Nikoli o zdravotní výkony obou masérů ve zdravotnictví.

„Klasická masáž“, navzdory tomu, že výslovně spadá do stanovené činnosti obou masérů ve zdravotnictví, vůbec *není* pro účely veřejného zdravotního pojištění výkonově a bodově uváděna. Ačkoli se jedná o náplň zdravotních služeb hned ve dvou oborech.

Naše výtka směřuje k tomu, že státem rozdělené zdravotní výkony a jejich bodové ohodnocení pro účely úhrad z veřejného zdravotního pojištění *neodpovídají* jinde stanovené náplni činnosti příslušných zdravotnických povolání, resp. obsahové náplni oborů zdravotních služeb. Děje se tak na *úkor pojištěnecké veřejnosti*. Popisovaný případ tak doznává *ústavního rozměru*.

Řešením nemusí být ani dohoda o jiném způsobu vykazování zdravotních výkonů, nežli podle tzv. výkaznické ministerské vyhl. č. 137/1994 Sb.; viz § 17 odst. 4 zák. o veřejném zdravotním pojištění. K uzavření takové dohody totiž nelze nikoho nutit. Na druhé straně je ale každá zdravotní pojišťovna ze zákona povinna zajistit poskytování hrazených služeb svým pojištěncům, včetně jejich místní a časové dostupnosti, pomocí smluvní sítě. Žádný zákon totiž *nevylučuje* služby obou masérů ve zdravotnictví z úhrad z veřejného zdravotního pojištění. Zdravotní pojišťovny tuto povinnost plní prostřednictvím poskytovatelů zdravotních služeb, se kterými uzavřely smlouvu o poskytování a úhradě hrazených služeb. Pakliže by byla smluvní síť jakkoli „děravá“, *musely* by zdravotní pojišťovny *navrhnout* krajským úřadům vyhlášení výběrových

řízení. Zdravotní pojišťovna (vedle uchazeče nebo obce) podle zákona jen „může“ navrhnout výběrové řízení. Nicméně, za stavu kdy zdravotní pojišťovna zároveň musí zajistit poskytování zdravotních služeb svým pojištěncům, tak navrhnout musí, pakliže by tyto služby nebyly pojištěncům dostupny. Jedná se o případ plnění zákonné povinnosti, kdy z „může“ se podle okolností stává „musí“. V opačném případě by se jednalo o *škodní delikt* porušením zákonné povinnosti zdravotní pojišťovny ke škodě pojištěnců.

Sportovní, rekondiční a regenerační masáže, tj. mimoléčebné masáže, *nejdou* z veřejného zdravotního pojištění hrazeny již proto, že se *nejednají* o zdravotní služby. Zdravotní pojišťovny ovšem mohou tyto masáže hradit ze svých *fondů prevence*, pokud je zřídily.

Celkově můžeme k tomu říci následující.

Pokud by u nás zůstala zachována legální možnost *smluvního připojištění* k zákonnému zdravotnímu pojištění, jak tomu bylo v letech 1991 až 1997, mohly by zrovna oba zdravotně masérské obory věcně spadat do zdravotní péče, která by nebyla plně ani částečně hrazena z veřejného zdravotního pojištění. Byla by hraditelná jen z eventuálního smluvního připojištění, pokud by je měl pojištěnec sjednat.

Jiným podobným oborem zdravotních služeb by mohla být například *dentální hygiena*. Ani ta nespadá do tzv. výkaznické vyhl. č. 134/1998 Sb. Současný stav, kdy si pojištěnecká veřejnost nemůže sjednat smluvní připojištění, i kdyby chtěla a bylo by je čím věcně naplnit, je podstatně horší, nežli bývalo v 90. letech. Ani tehdy se ale nepodařilo rozvinout věcný okruh zdravotní péče ze smluvního připojištění. Důvod spočíval jednak ve stranicko-politických pŕtkách, jednak v neschopnosti vymezení nehrazené péče na straně politické a zřejmě i odborné. Dlužno říci, že tehdy ale nebylo uzákoněno tolik zdravotnických povolání a potažmo oborů zdravotních služeb jako je tomu dnes.

Do *budoucná* je věcně žádoucí *obnovit soustavu smluvního připojištění*. Tzn. nad rámec zdravotní péče plně nebo částečně hrazené ze zákonného zdravotního pojištění. Zařadit do ní lze některé obory stávajících zdravotních služeb, jako jsou například oba zdravotníci maséři anebo dentální hygiena, popř. též porodní asistence, pokud jde o pomoc při porodu ve vlastním sociálním prostředí rodičky, či některé další výkony z jiných oborů služeb. Uvážit též lze zařazení nekonvenční medicíny. Smluvní připojištění je známo například z Německa.

6. Péče řádného odborníka – maséra ve zdravotnictví nebo nevidomého a slabozrakého maséra ve zdravotnictví

Předesíláme, že zdravotnické právo vyžaduje pro všechna zdravotnická povolání, lékařská i nelékařská, *zdravotní způsobilost*, a to *zvláště* k výkonu právě těchto povolání. Podrobnosti jsou stanoveny vyhláškou o zdravotní způsobilosti zdravotnického pracovníka a jiného odborného pracovníka č. 271/2012 Sb.

Zastavme se u *řádné odborné péče*, kterou je masér ve zdravotnictví nebo nevidomý a slabozraký masér ve zdravotnictví povinován vůči pacientům. Odvíjí se od ní *řádné splnění závazku* (§ 1908 odst. 2 o. z.).

Řádná odborná péče (odbornická odpovědnost) je založena – stejně jako ve všech zdravotních služ-

bách – na několika právně významných požadavcích (povinnostech). Na prvním místě musíme zmínit:

- a) *veřejnoprávní povinnost provádět masážní zákroky v souladu s profesními povinnostmi a standardy* (čl. 4 Úmluvy o lidských právech a biomedicině, sděl. č. 96/2001 Sb. m. s.) a dále její níže uvedené vnitrostátní závazkové rozvedení v českém soukromém právu,
- b) *náležitá odborná úroveň, která zahrnuje poskytování zdravotních služeb podle pravidel vědy, uznávaných medicínských (v širším smyslu všech zdravotnických) postupů, jakož i při respektování individuality pacienta a s ohledem na konkrétní podmínky a objektivní možnosti,* (§ 4 odst. 5 cit. zák. č. 372/2011 Sb.),
- c) *péče řádného odborníka, tj. znalost a pečlivost, která soukromoprávně stihá každého odborníka* (§ 5 odst. 2 o. z.), a to navíc *i podle pravidel svého, tj. zdravotně masérského, oboru (nelékařské zdravotnické odbornosti),* (§ 2643 odst. 1 o. z.). „Znalostí“ tu rozumíme například znalost provádění klasické masáže. „Pečlivost“ je spojena, nikoli však výlučně, s vedením *zdravotnické dokumentace.*

7. Závazek péče o zdraví a odborná správnost zdravotních služeb masérů ve zdravotnictví

Smluvní závazek péče o zdraví mezi poskytovatelem zdravotní služby ve dvou masérských oborech a pacientem bývá zpravidla založen neformální smlouvou o péči o zdraví podle § 2636 a násl. o. z., která je příkazního typu. Aplikační přednost ale dostává věcně specifická závazková úprava podle zákona o zdravotních službách. Občanský zákoník se proto použije jen tam, kde neplatí věcně specifická aplikační přednost zvláštní závazkové úpravy zdravotnického práva. Podrobnostmi se tu nezabýváme.

*Odborná správnost postupu, například správnost použití určité léčebně masážní techniky, se jako u všech smluv příkazního typu odvíjí od správnosti (náležitosti, řádnosti) masérského postupu z hlediska požadavku *lege artis medicinae*; viz výše. Poskytovatel zdravotní služby proto neodpovídá za výsledek své služby, tzn. za vyléčení pacienta nebo za zmírnění jeho bolesti jakožto důsledku či projevu nemoci, vady nebo zdravotního stavu. Odpovídá jen za to, že postupoval náležitě (odpovědně), tzn. s řádnou odbornou péčí ve snaze o dosažení výsledku. Poskytovatel zdravotní služby také dostává úhrady z veřejného zdravotního pojištění za provedené zdravotní výkony (činnost, postup), nikoli za vyléčení pacienta (a pojištění).*

Podobně je tomu například u služeb advokátních, včetně odborné činnosti ustanoveného advokáta, resp. obhájce.

Znamená to, že právně rozhodné je vynaložení *náležité odborné péče* (odborně správného léčebného nebo léčebně rehabilitačního masérského postupu) ve snaze o dosažení výsledku ve smyslu zákona o zdravotních službách. Sama snaha o dosažení výsledku tak musí být *odborně podložená* (odborná), znalá a pečlivá, nikoli laická. Ovšem ani zjevně marná, protože by tím pádem byla neznalá.

Pro poskytování zdravotních služeb *neplatí* mimo soudní řešení spotřebitelských sporů podle zákona o ochraně spotřebitele. *Namísto* toho je uzákoněn

zvláštní stížnostní postup podle zákona o zdravotních službách (§ 93 a násl.).

8. Péče řádného odborníka poskytujícího sportovní, rekondiční a regenerační masáže

V tomto případě neaplikujeme profesní ani služební zdravotnické právo (ani co do zvláštní zdravotní způsobilosti), nýbrž jen obecné předpisy. Nejedná se totiž o zdravotní služby, jak je zvlášť vymezuje zdravotnické právo.

Nicméně podnikatelské nebo zaměstnanecké poskytování mimoléčebných masáží se podle zákona o ochraně veřejného zdraví (zák. č. 258/2000 Sb.) považuje za *činnosti epidemiologicky závažné* (vedle dalších vymezených činností), (§ 19 cit. zák.). Masér (podnikatel i zaměstnanec) totiž přichází do styku s tělem spotřebitele, a proto musí mít *zdravotní příkaz* před zahájením své činnosti, a to podle zákona o ochraně veřejného zdraví.

Při výkonu státního zdravotního dozoru lze *provéřit* masérovy znalosti nutné k ochraně veřejného zdraví (§ 19 odst. 3 cit. zák.). *Rozsah znalostí stanoví příl. 2 bod 2. vyhl. č. 190/2000 Sb., o rozsahu znalostí a dalších podmínkách k získání odborné způsobilosti v některých oborech ochrany veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů.* Například půjde o základní znalosti epidemiologie a prevence raných a kožních nákaz a pohlavních nákaz. Pakliže by orgán státního zdravotního dozoru rozhodl, že masér nemá patřičné znalosti, nemohl by vykonávat svou činnost do doby úspěšného složení *zkoušky* podle zákona o ochraně veřejného zdraví. Řádná odborná péče neboli *péče řádného maséra* (odbornická odpovědnost) je v našem případě – stojícím mimo zdravotní služby – odvíjena od obecného pravidla podle občanského zákoníku a od jeho doplnění podle závazku péče o zdraví podle stejného zákoníku. Platí tu proto *obecné pravidlo* jakékoli odborné péče podle § 5 odst. 1 o. z.; tzn. příkaz:

- a) *znalosti a pečlivosti spojených s příslušností k masérskému povolání nebo živnostenskému stavu masérskému; např. příkaz znalosti prováděné sportovní masáže. Pečlivost bývá spojena, nikoli výlučně, s plněním dispozitivní závazkové povinnosti vést záznamy o zdraví* (§ 2647 a násl. o. z.).¹⁰ K tomu se druzí smluvně závazková povinnost poskytovatele péče o zdraví podle občanského zákoníku, a to povinnost splnit závazek péče o zdraví:
- b) *„i podle pravidel svého oboru“* (§ 2643 odst. 1 o. z.). Rozumíme tím psaná či nepsaná pravidla neléčebných oborů sportovních masáží nebo rekondičních a regeneračních masáží, jak jsou *uznávána* podstatnou částí podnikatelů v daném oboru v místě a času, popř. by mohla být stanovena předpisem či technickou normou, což zde ale není. Oborová pravidla ovšem mohou vyplývat i *nepřímo*. Máme zde na mysli úřední *Národní soustavu povolání* nebo úřední *Národní soustavu kvalifikací*; obojí viz výše. K tomu se zpravidla druzí *oborové etické*

¹⁰ Lze upravit odchylně; např. obchodními podmínkami. V některých případech to může být věcně důvodné. Kupříkladu u masážního zachovávání „pouhého“ dobrého zdravotního stavu zdravého jedince.

kodexy. Jestliže tedy masér živnostník poskytuje zákazníkovi například regenerační masáž podle tradiční čínské medicíny, musí jednat nejen *znale* těchto masáží v kontextu tradiční čínské medicíny, tzn. i *znale* této medicíny samé v rozsahu, který je věcně nezbytný, a *pečlivě*, ale taktéž podle psaných či nepsaných *pravidel* svého masérského oboru samotného.

9. Některé hraniční nebo jiné činnosti

Masáže, zejména rekondiční a regenerační, mohou pronikat do činností *přírodně léčitelských*. Připomeňme si například sladění jemné životní síly (živy), reiki apod. Ačkoli se jedná o *dvě* odlišné živnosti, věcná hranice nemusí být pokaždé ostrá.¹¹ Na jednu stranu může stále jít o masáže, které se liší pouze používanými technikami (a ovšem i pojetím lidské bytosti samé). Na stranu druhou již ale půjde o činnost přírodně léčitelskou. O druhý případ by se jednalo například tehdy, jestliže by hlavní zamýšlenou funkcí bylo jemně energetické „masážní“ působení na zákazníkovo vědecky hypotetické tzv. biopole. Tyto otázky tradičního vědění, byť mohou být teoreticko-vědecky zdůvodněné, popř. alespoň vědecky hypotetické, a pozorovatelné, totiž stojí *mimo* konvenční pojetí současné západní biomedicíny.

Skutkovou otázkou „uznávající“ medicínských postupů podstatnou částí odborníků v léčebně masérském oboru (nikoli laiků nebo odborníků mimo obor) bychom museli *důkazně posoudit* tehdy, pakliže by naznačený postup byl použit při léčebné nebo léčebně rehabilitační péči, tzn. po způsobu *zdravotní služby* podle zdravotnického práva.

Ani zde však *není* takový postup *vyložen*. „Pravidel vědy“ lze dbát různě. Pacient má pohledávku na plnění (zákroky aj.) mj. podle medicínsky uznávaných masérských postupů (§ 45 odst. 1 ve spojení s § 4 odst. 5 zák. č. 372/2011 Sb.). Smluvní strany si ale mohou obsah závazku *upravit odlišně* od zákona (§ 1 odst. 2 o. z.). Výslovně s tím speciálně počítá § 47 odst. 3 písm. a) zákona o zdravotních službách. Poskytovatel zdravotní služby jen musí učinit *odůvodněný záznam* o odchýlení se od uznávaných medicínských postupů v pacientově *zdravotnické dokumentaci*. Důvodem odchýlení se například ve prospěch medicínského postupu uznávanému v jiném státu, může být i *přání* (pokyn) pacienta, aby masážní úkon byl takto proveden. Podstatný je potenciální klinický přínos u pacienta bez ohledu na různé školy nebo přetrvávající přírodovědecké spory o poznání, povahu a léčebnou využitelnost různých jevů materiálního světa. Poukažme si například na „harmonizaci čaker“ podle některých kulturních a zdravotních tradic s předpokládaným klinickým přínosem na podkladu teorie (prastarých nauk)

¹¹ Pracovní návrh zákona o léčitelských službách z roku 2018, resp. 2019, pramenící na Ministerstvu zdravotnictví, výslovně počítal s vyloučením masérských služeb ze služeb léčitelských. Následně Ministerstvo zdravotnictví upustilo od přípravy zvláštního léčitelského zákona ve prospěch živnostenského práva (ovšem i zde mimo masáže).

a empiricky podle pozorování.¹² Zůstáváme stále v materiálním světě. Lišíme se jen druhem a vahou důkazů účinnosti a bezpečnosti určité praktiky a mírou jejich spolehlivosti z konvenčního hlediska, zvláště pak „hrubého“ smyslového vnímání.

Pacientovu pohledávku na postup (závazkové plnění) podle pravidel vědy lze uspokojit i vědecko-teoretickými důkazy účinnosti masážního úkonu ve spojení s *klinickou zkušeností*, zejména na základě pozorování.

Duchovní péče, ať již v podobě pastorální medicíny jako praktického bohosloví, anebo po léčitelstvu duchovním léčitelem, se již *obsahově* a *účelově vymyká* zdravotním službám. Půjde o věcně i právně *nezávislou*, samostatnou činnost. Zákonem o zdravotních službách je tato péče předpokládána *vedle* péče zdravotní, resp. *vedle* zdravotních služeb. Hlavní zamýšlenou funkcí duchovní péče ve smyslu zákona o zdravotních službách je zaměření na vnitřní stav lidského ducha nebo zmírnění prožívání utrpení či zajištění prožití klidného umírání aj. A to vše z přírozeného hlediska *metafyzického*, popř. společensko-náboženského. Nejedná se o ošetrovatelskou péči ani o paliativní péči podle zákona o zdravotních službách, které však mohou být doplňující a podpůrné.

Mluvíme-li o duchovní péči, nemůžeme nechat stranou ani otázku „tantrických masáží“. I v českém prostředí se setkáváme s *tantrou* cizokrajného, indického, původu a s duchovními učiteli (guruy).¹³ Tantra obsahuje na *józe* založené učení, včetně teoretických poznatků o vesmíru, zákonitostech života, jemných silách apod., a praxi duchovní cesty k osvícení, spjatou s usebráním (meditací).¹⁴ Vitalisticky je tantra založena na *zvláštní osobní schopnosti* práce s jemnou životní energií (pránou), resp. pohlavní silou, zejména ženskou, a na schopnosti jejího usměrňování a vzájemné výměny¹⁵. Každý nemá tuto schopnost rozvinutou. Zároveň se jedná o prastarý kulturní nebo i náboženský postup podle vlastních pravidel včetně obřadnosti. *Nejedná* se o sledování bezprostředního uspokojení sexuálních potřeb, nýbrž o jeden ze způsobů zrání ducha. Může se jednat i o náboženský úkon. Tyto otázky mívají *světónáborový význam* a jsou projevem *kulturní rozmanitosti*. Sama neobvyklost v českém prostředí západního racionalistického stříhu neznamena právní zakázanost. U praktikování tantry zpravidla

¹² Poukázat můžeme například na indické svazové Ministerstvo ájurvedy, jógy a naturopatie, junani, siddhy a homeopatie (AYUSH).

¹³ Viz např. *Mazánek, J.*: Tantra. Nejčastější otázky a pochybnosti. Praha: Argo 2015. Autor je učitelem tantry a jógy.

¹⁴ „*Jóga*“ je od roku 2016 zapsána na Reprezentativním seznamu nemateriálního kulturního dědictví lidstva, spravovaného podle mezinárodního práva Organizací Spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu (UNESCO).

¹⁵ „Zvláštní osobní schopnost“ je též pojmem závazkového práva podle občanského zákoníku (§ 2588 odst. 1). Setkáváme se s ní např. u umělců a jakýchkoli jiných tvůrců vůbec a u některých léčitelů. Srov. zvláštní osobní schopnost tvořivosti nebo léčivosti.

půjde o osobní (společenské) služby mimo právo, popř. o úkony náboženské.

V západním pojetí ale někdy bývá tantra prováděna pojmově pokriveně bez duchovně-energetického pojetí, s jeho neznalostí či s materialistickým zkreslením. O duchovní tantru se tak ve skutečnosti vůbec nejedná.

Na okraj pro doplnění, bez bulvarizace a bez hodnotového poměřování, zmiňme jinou právní otázku.

Na trhu se někdy setkáváme s označením „erotické masáže“ (*happy ending massages, happy massages*).¹⁶ Obsahově a účelově z nich ale zpravidla vyplývá, že se povahově jedná o **prostituci** využívající doteky těla pro účely chůtí. O masáži se proto jedná na oko. Sledováno tu je – bez ohledu na označení – něco zcela jiného. A to *bezprostřední uspokojení sexuálních potřeb* jakožto *hlavní zamýšlená funkce*.¹⁷

---

16 Autor si vzpomíná na anglický nápis „No Happy End“ na vchodu do jedné provozovny thajských masáží na thajském ostrovu Koh Samui v Siamském zálivu v roce 2016, aby turisté nebyli klamáni či zklamáni.

17 Jedna z výluk ze státem regulovaného živnostenského podnikání ve shodě s právem mezinárodním spočívá v „nabízení nebo poskytování služeb směřujících bezprostředně k uspokojování sexuálních potřeb“ [§ 3 odst. 3 písm. p) živn. z.]. Srov. Úmluvu o potlačování a zrušení obchodu s lidmi a využívání prostitute druhých osob, sjednanou roku 1949 Valným shromážděním Organizace spojených národů. Československo k ní přistoupilo roku 1958, ale nevyhlásilo ji. Neučinilo tak ani nástupnické Česko. Poslední dobou se u nás objevily právně politické snahy o uzákonění státní regulace prostitute, a tudíž i o vypovězení cit. úmluvy. Naposledy se tak neúspěšně stalo roku 2020 z lůna České pirátské strany. Nemluvě o duchovní a potažmo morální stránce věci, zjevně se ale jedná o snahy, které nejsou zákonodárně-politicky nutné. Veřejnoprávně se totiž u prostitute jedná o nezavislé povolání jako kterékoli jiné se všemi veřejnoprávními důsledky daňovými, pojistnými na sociálním zabezpečení, účasti na důchodovém pojištění a na veřejném zdravotním pojištění; srov. právně podobně rozhodce (bez morálního hodnocení). Výkon povolání je zde státem upraven jen nepřímou prostřednictvím dílčího omezení trestním zákoníkem (zákaz prostitute v blízkosti škol apod.). Věcně s tím souvisí zákazy některých jiných činností, jako je zákaz kuplířství nebo obchodování s lidmi či zákaz provozování a udržování nevěstinců. Poslední zákaz vyplývá z § 14 zákona č. 241/1922 Sb. z. a n., o potírání pohlavních nemocí, ve znění pozdějších předpisů, a to ve spojení s trestním zákoníkem. V pohledu soukromého práva se obvykle nejedná o založení závazku podle občanského zákoníku; tudíž ani o právní posuzování souladu právního jednání s dobrými mravy. Zpravidla tu totiž chybí oboustranná vůle právně se zavazovat s možným státním vynucením plnění (i bez ohledu na obvyklou neodpovědnost za výsledek úkonu). Nejčastěji proto půjde o osobní služby (právní nezávanosti, liberalita). Podobně jako u náhradního mateřství u nás; srov. autorův příspěvek Náhradní mateřství: osobní služba mimo právo na odborném blogu Zdravotnické právo a bioetika ze dne 21. 2. 2018. Víceméně se ale u prostitute pohybujeme v sociální patologii již s ohledem na obvyklé neplacení, tzn. sobecké krácení, daní jakožto skupinově příznačný jev daňové nespravedlnosti. Správa daní státem není „kořistěním“ z činnosti. Nicméně, jemně energetickým protikladem materialisticky založené prostitute může

Veřejnoprávně je určující sledovaný cíl ve snaze o jeho dosažení. **Nepůjde** proto ani o masáž léčebnou nebo léčebně rehabilitační, ani o masáž sportovní, rekondiční nebo regenerační (ovšem ani o duchovní tantru). Každá z těchto činností totiž *bezprostředně směřuje zcela jinam*. Veřejná morálka masérských povolání je také zcela jiná. Naopak *zapovídá nepatřičnosti*, jako jsou právě doteky intimních částí těla. Léčebné zákroky při léčebných nebo léčebně rehabilitačních masážích jsou svým klinickým účelem rovněž něčím zcela jiným.

10. Závěr

Do budoucna lze uvážit několik právně politických kroků. Na prvním místě musíme jmenovat *obnovení instituce smluvního připojištění* k zákonnému zdravotnímu pojištění, která byla opuštěna roku 1997. Aníž se mohla v našich podmínkách rozvinout. Současně „úhybné manévry“ spočívající v nezařazení zdravotních výkonů v několika celých oborech zdravotních služeb na tzv. výkaznickou ministerskou vyhlášku pro účely úhrad z veřejného zdravotního pojištění *nejsou* ve shodě s ústavně zaručeným sociálním právem. Pokud by snad k vyloučení úhrad mělo v budoucnu dojít, muselo by se tak stát zákonem.

Rovněž tak *nelze* zdravotní výkony masérů ve zdravotnictví „skrývat“ pod výkony fyzioterapeutickými, když se jedná o různé obory zdravotních služeb a o různá zdravotnická povolání.

Zlepšení vyžaduje i správa *Národního registru poskytovatelů zdravotních služeb*. Týká se to vyhledávacích technických funkcí.

Výraznější společenskou roli přitom všem mají sehrávat *pojištěnecké* (a pacientské) *spolky*. Stejně tak i *zdravotní pojišťovny* v případech *nedostupnosti* některých zdravotních služeb na trhu. O dostupnosti zdravotních služeb v obou masérských oborech přitom nelze vůbec hovořit.

Závěrem můžeme podotknout, že většina právních potíží týkajících se našeho tématu padá na vrub Ministerstva zdravotnictví. V oboru živnostenského podnikání, jakož ani v právu soukromém se zde nesetkáváme s tolika právními obtížemi.

Prof. JUDr. Ivo Telec, CSc.

Autor je profesorem občanského práva a vedoucím katedry soukromého práva a civilního procesu Právnické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, advokátem a mezinárodním rozhodcem.

Původně vyšlo v *Právních rozhledech*, 2020, č. 24/25.

---

být již výše zmiňovaná tantra, svým způsobem sledující vyšší lidský cíl duchovní. K některým souvisejícím otázkám srov. Havelková, B. – Bellak-Hančilová, B. (eds.): *Co s prostitutí? Veřejné politiky a práva osob v prostituci*. Praha: Sociolog. nakl. 2014. Kniha je pojata feministicky a genderově. Dodejme jen, že problém prostitute lze nahlížet v různých rámcích, zejména podle toho, jak vnímáme člověka a bytí. Zda kupříkladu vnímáme stud jako výraz citu lidského ducha, jak chápeme význam pohlavního pudu, lásky apod.

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

Z televizních pořadů

Sešit 12

Ing. Jaromír Kapinus, rodák z Lázu u Moravských Budějovic, žijící dlouhá léta ve Vidni, člen České psychoenergetické společnosti v Praze, autor publikací Nadhmotný svět, úvod do parapsychologie a Psychokinetické jevy, které věnoval této společnosti, věnuje tuto publikaci českému čtenáři za účelem rozvíjení zájmu o psychoenergetickou vědu a o její popularizaci.

Vedení České psychoenergetické společnosti plní jeho přání.

Předmluva k následující stati

Vážený čtenáři,

tentokrát jsou vám dávány k posouzení podivuhodné příběhy. První příběh je podivuhodný, ale pochopitelný. Další vypovídá o síle přátelství, které dokázalo vědomí zemřelého přítele poutat k pozůstalému příteli. K posouzení je to dobré, protože vědomí člověka se po smrti svého nositele většinou v krátké době rozpouští. Další příběh nás varuje – nikdy neočekávejte, že by vám Zlo pomohlo. Nejdůležitější příběh vypráví o tom, že i láska (v našem případě hamizná) může být zdrojem obrovského zla, ale že skutečná láska má obrovskou sílu. V našem příběhu skutečná láska muže pomohla k odstranění zla, které ovládlo manželku, a dokázala zlikvidovat i samotný zdroj zla.

Ing. Vlastimil Bažant

Nepochopitelné věci

V televizní sérii X-Factor byly 16. 9. 1998 vysílány tři skutečné případy pod názvem Družička, Hlas ze záhrobí a Šach se záhrobím.

Družička

Sestra Lucy Robinsonové Ellen slaví na Floridě svatbu s Brendou, jejím kolegou ze studií. Lucy je starší, není nehezká a chtěla by už konečně najít muže, za kterého se může provdat. Byla už za družičku na třech svatbách. Vždy když nevěsty házely svatební kytice za sebe, aby kytice podle platného zvyku dopadla na příští nevěstu, dopadla kytice na klín Lucy Robinsonové, podobně i tentokrát při svatbě její sestry Ellen. Ale nikdy se to Lucy nevyplnilo, přestože se zdálo, že kytice nevěst přímo přitahuje. Po dvouletém manželství s Ellen je její muž Brenda neznámý a je policií prohlášen za mrtvého. Brenda podnikl se svým šéfem projížďku ve člunu po moři. Člun ztroskotá a šéfa najdou mrtvého, ale po Brendovi není ani stopy. Ellen truchlí pro něho a nastěhuje se k sestře Lucy. Lucy se ráda zabývá jejím computerem a hledá pomoci internetu partnera pro život. Nachází muže jménem Corry. Seznámí se cestou computeru a velmi si na dálku rozumí. LUCY si s Corrym dohodne schůzku, ale při setkání s Corrym je otřesena. Vidí, že má před sebou Brendu, muže Ellen, který údajně před půl rokem zahynul při ztroskotání lodi. Říká to tomuto Corrymu, ale ten prohlašuje, že měl před 6 měsíci podobnou nehodu, že byl zachráněn, ale že měl od té doby úplnou blokádu paměti pro předešlé věci i pro své jméno a bydliště. Od policie dostal novou identitu a nové jméno. Lucy

přichází s Corrym domů k její sestře Ellen. Oba, Corry i Ellen, najdou pro sebe znovu zálibu a slaví znovu svatbu, když Brenda, její první muž byl už dříve prohlášen za mrtvého.

Nepochopitelné věci? Nezdá se tomu tak. Muž Ellen Brenda má po zachránění po ztroskotání člunu po zranění hlavy blokádu paměti. Je myšlenkově přes internet přitahován k Lucy, ale po opětovném setkání se svou ženou patrně ožily vzpomínky na jeho ženu Ellen. Corry-Brenda se se svou ženou Ellen ožení podruhé, jako osoba bez paměti na minulé věci, s novou identitou, kterou obdržel od policie po zachránění při tragédii člunu. Jaký podíl má Lucy na rozluštění této životní tragédie její sestry? Zdá se, že Lucy se svojí touhou se konečně provdat, svojí energií přímo přitahuje tyto příležitosti. Tato energie vyjádřená v myšlenkách vzbudila přes internet zájem Brendy-Corryho. Snad se zde osudové programování citlivé Lucy snaží oddělit její případně zklamání v partnerovi.

Hlas ze záhrobí

V jedné nemocnici je odhalena vražda zdravotní sestry z nemocnice. Sestra Líza Johly byla objevena ve sklepě nemocnice zavražděná skalpelem. V nemocnici je také zaměstnán japonský lékař se ženou, která je také zdravotní sestrou, pan a paní Morry. Paní Morry byla přítelkyní zavražděné Lízy. Tato japonská zdravotní sestra je mimosmyslově nadaná, může v transu jako médium vejít v kontakt s energetickými záznamy v záhrobí. Policista, který vraždu vyšetřuje, vidí, že paní Morry upadla do transu a mluví cizím hlasem o vraždě. Lékař Morry identifikuje tento hlas jako hlas zavražděné Lízy. Tento hlas zavražděné říká, že jí byly uloupeny šperky a na otázku policisty, kdo jí zabil, říká tento hlas mrtvé Lízy přes médium: „Byl to Joffery, posluhovač v nemocnici.“ Lékař Morry se s policistou dohodne na postupu, jak vraha přelstít a donutit ho k přiznání. Policista prosí médium paní Morry, aby ještě jednou propůjčila své hlasové ústrojí duchu zavražděné Lízy. Joffery čistí právě chodbu nemocnice. Paní Morry sedí v polozatemněné místnosti se svým manželem a s policistou. Je v transu a mluví do chodby polootevřeným oknem hlasem zavražděné Lízy. Hlas volá: „Joffery, proč jsi mne zabil? Proč jsi mne skalpelem zavraždil? Nestačily ti mé šperky, které jsi mi ukradl z pokoje?“ Joffery ztuhne a ptá se: „Kdo jsi, že se opovažuješ toto tvrdit?“ Médium odpoví hlasem ducha mrtvé Lízy: „Jsem sestra Líza, kterou jsi ve sklepě skalpelem zavraždil.“ Joffery křičí rozčilen: „To není možné, že jsi Líza, ty nejsi Líza, Lízu jsem zavraždil skalpelem ve sklepě.“ Lékař i policista slyší toto přiznání k vraždě a vrah je zatčen.

Chtěl bych k tomu jen dodat, že to byla opět pomsta oběti na jejím vrahovi. Duch prostoupil svojí duševní energií médium, jehož vědomí bylo vzdálené. Médium propůjčilo duševnu oběti své hlasové ústrojí. Poněvadž hlasový záznam duševna zemřelého obsahuje v podobě energie všechny detaily, jako barvu hlasu, intonaci, emoce atd., mluvil duch zavražděné přes hlasové ústrojí média v transu zcela identickým hlasem Lízy a vyjadřoval její emocionální energii v okamžicích tragédie. Tímto se duchovi dostalo pomoci ze strany živých lidí, dostalo se mu vysvětlení jeho stavu a vysvětlení, kdo jeho stav ducha způsobil. Tím v duchovi zavražděné nastalo uklidnění jeho neklidného stavu a duch může v astrálním těle odejít do záhrobí.

Šach se záhrobím

Higgins a Wall jsou už po dlouhá léta přátelé, jsou v penzi a hrají jednou týdně v sobotu jejich šachovou hru. Tato hra je pro ně emocionálně velmi důležitá a energeticky efektivní přes občasné malé poškození a spory, které emocionálnu této hry u nich jen dokazují. Žena Higginse sedí vždy při tomto šachovém „rituálu“ při své práci ve vedlejší místnosti. V tu osudnou sobotu večer se manželé Higginsovi ze zpráv dozví, že Wall zahynul při dopravní nehodě. Chester Higgins je nad tou zprávou velmi smutný a nemůže se smířit se skutečností, že zemřel dlouholetý přítel. Nemůže tomu věřit, že už ho neuvidí, a upadá tělesně i duševně. Jeho žena Mary chce muže povzbudit a říká mu, že bude s ním na místě jeho přítele Walla hrát šachy. Muž souhlasí a zasednou tedy oba k šachu u stolu, kde oba hrávali. Wall používal vždy nápadnou voňavku After shave a byl k vůli tomu svým přítelem Higginsem stále v žertu popichován. Nyní hraje Higgins šach se svou ženou Mary a náhle ucítí silnou vůni této After shave-vody po holení. Jeho žena už posunula jednu figurku šachu, ale figurka je automaticky vrácena nazpět a místo ní se pohybuje figurka běžcem, kterou Wall vždy zahajoval šachovou hru. A když žena udělala nějaký tah, byla figurka vždy vrácena na své místo a místo ní se posunula automaticky ta figurka, která naznačovala styl hry Walla. Pro oba manžele je to strach vzbuzující, zabalí šachovou hru a jdou s ní k mladé ženě, která se zabývá parapsychologií. Ta však nemůže nic najít, když přístroji šachovou hru zkontrolovala. Higgins se ženou odejdou a oba jsou si jisti, že to byl zemřelý Wall, kdo pohyboval figurkami. Od té doby hraje zase Higgins sám šachy se svým zemřelým přítelem Wallem a žena klidně přihlíží, šťastná že se jejím muži zase vede lépe. Ten sedí nad šachovým polem, dívá se na automatické pohyby figurek ze strany svého zemřelého přítele Walla a reaguje na tyto tahy jeho obvyklými komentáři.

Je třeba podotknout, že zde nešlo o žádné halucinace a fantazírování ze strany Higginse. Higgins poznal podle voňavky, kterou Wall stále používal, přítomnost ducha svého tragicky zahynulého přítele, jehož energetické a emociální záznamy v materiálu vázaly na tato místa v domě Higginse. Duch Walla, který zřejmě při tragické smrti neztratil paměťové záznamy šachové hry, se však mohl na bioplazmatické energii svého žijícího přítele částečně materializovat, a přestože byl pro oba manžele neviditelný, mohl silově způsobovat pohyb šachových figurek. Patrně se zde bude jednat o psychokinezi za pomoci duševna zemřelého a bioplazmatické hmoty žijícího, při shodujících se frekvencích energetických kmitů.

Anděl smrti

Tento skutečný příběh byl vysílán v televizní sérii Poltergeist dne 11. 10. 1998. Parapsychologická skupina Dereka má své sídlo na ostrově, kam převozem z pevniny jezdí. Člen Skupiny Nick jede za bouře a deště autem z pevniny k ostrovu. Proti němu běží v panickém strachu mladá žena, pronásledovaná neznámým mužem. Nick sotva stačí vůz zabrzdít a vezme ženu, která ho prosí o pomoc, k nim do jejich sídla. Žena říká, že její jméno je Mary Rodgers a že ten muž ji pronásleduje od města na pevnině až sem k přístavišti pro převoz. Zůstane u nich přes noc. Mary, která je schopna paranormálního vnímání, je v noci pronásledována vidinami a démonem. Probudí se, vezme ze své brašny

kríž a pomocí něho se snaží démona zažehnat. Bere prášky na uklidnění, ale stále se jí objevuje ten zlý duch jako anděl smrti. Jde k Nickovi do pokoje, chce Nicka svést, ale nedaří se jí to. Má všelijaké výmluvy a parapsychologové jí nevěří a chtějí zjistit, kdo je ten muž, který ji pronásleduje. Ví, že v noci telefonovala do kláštera s mnichem Brandonem, který jí pomáhal, znal její tajemství a byl za to fantomem démona těžce zraněn, když tento nechal spadnout část stropu knihovny kláštera, kde mnich pracoval. Mnich Brandon poskytl Mary útulek v klášteře, protože byla stíhána za vraždu své sestry, kterou měl podle Mary provést zlý duch. Mary, správným jménem Emma Scottová, se starala o svoji těžce nemocnou sestru a přísahala na starou modlitební knihu z knihovny kláštera, že odevzdá svoji duši zlému duchovi, když vysvobodí její těžce nemocnou sestru z jejího utrpení. Její sestra byla pak vysvobozena z jejího utrpení takovým způsobem, že byla svržena z okna a zabita. Materializovaný zlý duch v podobě neznámého muže pak udal na policii, že dívku svrhla z okna její sestra Emma Scottová, že byl očitým svědkem tohoto činu. Emma uprchla a skrývala se v klášteře pod jiným jménem jako Mary Rodgers. Proto, že je neustále trápena zjevením zlého ducha, byla vzata do nervového sanatoria dr. Pretoria. Emma vypráví toto tajemství Nickovi a prosí ho o pomoc. Vypráví mu, že její sestra byla na smrt nemocná a hrozně trpěla. Ošetřovala ji a byla rozhodnuta udělat všechno, co by sestře pomohlo od utrpení. V tísní se obrátila na klášter a vyprávěla vše mnichovi Brandonovi.

Nick jede s Emmou do kláštera a hledají v troskách klášterní knihovny tu modlitební knihu na níž Mary tehdy přísahala. Emma Scottová pocházela z nelehkých rodinných poměrů. Otec brzy zemřel a všechny tři sestry těžko s matkou vycházely. Spory a hádky byly na denním pořádku. Mnich Brandon byl náboženským poradcem Emmy.

Mezitím telefonuje Derek do sanatoria a prosí dr. Pretoria, aby přijel k nim na ostrov, že Mary - Emma je u nich, že ji může vzít do sanatoria odkud uprchla. Dr. Pretorius mu to slíbí. Při cestě převozem z pevniny na ostrov je však materializovaným zlým duchem zabít a utopen. Dr. Pretorius je nalezen příštího dne na břehu zátoky. Mezitím přijde dr. Pretorius (v podstatě zlý duch, který po zabítí dr. Pretoria přijal jeho podobu i část jeho duševna) do sídla skupiny a chce Emmu odvést. Ta se ale všemožně brání, tvrdí že tento muž není dr. Pretorius, že je monstrem zlého ducha, který ji stále pronásleduje a chce její duši. Nick s Derekem zjistí na sklenici vody, ze které se dr. Pretorius napil, že na sklenici nejsou žádné otisky prstů. Tim byl fantomární původ „dr. Pretoria“ dokázán. (Otisky prstů materializovaného dvojníka živé osoby jsou totožné s otisky prstů této osoby. Duch zemřelého zřejmě nezanechává ani přes materializaci žádné otisky prstů.) Dr. Pretorius, zlý duch je takto odhalen. Derek ho uchopí za límec kabátu, zlý duch se zase dematerializuje a Derek drží v rukou jen kabát. Bez prodlení se parapsychologové s Emmou odeberou do kláštera. Nick s Emmou hledají zase v troskách klášterní knihovny tu starou modlitební knihu, na kterou tehdy Emma přísahala a slíbila svou duši zlému duchovi. Zlého ducha jako reprezentanta negativních energií, energií zla, zajímá jen rozšiřování negativních energií duševně zemřelých i žijících. Protože duševno žijícího člověka, i když je naplněno negativní energií, se může před smrtí ještě naplnit pozitivní energií, odejít po smrti do vyšší dimenzionality a tím sféře negativních energií ujít, je zájmem zlého ducha,

jako anděla smrti, způsobit náhlou smrt u negativních duševně žijících osob. Nick s Emmou najdou tuto modlitební knihu a Emma v ní cituje místa, při nichž se zlému duchovi zapřísahala a udělala s ním dohodu. Náhle se opět objeví zlý duch v materializované podobě muže a psychokineticky knihu zapálí. Nick se pokouší citovaná místa zachránit, ale tato už shořela. Zlý duch říká, že zničí ohněm celý klášter a založí v klášteře oheň. Derek a Rachel najdou v klášteře těžce zraněného mnicha Brandona, který ještě žije. Tento je prosí, aby pro Emmu něco udělali, že její duše je ve velké nebezpečí. Mezitím Emma uprchla z hořícího kláštera. Nicka najdou oba parapsychologové nezraněného. Pro Emmu nemohou parapsychologové nic více udělat. Zlý duch, tento anděl smrti, ji bude stále pronásledovat a požadovat její duši. Zapsala své duševno zlu a zlo, ať už v jakékoliv podobě, je bude neustále vymáhat.

Zde zacházíme do světa energie zla. Negativní energie, která kolem nás prostor z velké většiny vyplňuje, ať už v podobě negativních myšlenek, nenávisti, závisti, egoismu, zloby, válek atd., zůstává svojí nižší dimenzionálností blíže kolem našeho světa. Pozitivní energie mají vyšší dimenzionálnost a frekvenci kmitů a snad tato odloučenost od negativních energií kolem nás působí na tzv. zlé duchy, že tito se snaží o další rozšiřování negativní energie, energie zla. Tito zlí duchové jsou zemřelé osoby se zvláště negativní energií duševna. Jsou vedeni snahou získávat pro sféru negativních energií i duševna žijících lidí a stále sledují svou příležitost odsunout vědomí lidí nacházejících se v neštěstí, zármutku, slabosti a nespokojenosti, aby na jeho místo usadili své negativní vědomí a drželi podvědomí člověka pod svým vlivem.

Emma je pro parapsychology už ztracená, bude neustále na útěku a nemůže se sama před zlým duchem zachránit. Ví, že zlo je monstrum, ale nemůže proti tomu nic udělat, zlo je stále na dosah. Až možná sama někdy tragicky skončí.

Posedlosti zlým duchem

V roce 1986 byl v Americe, údajně podle skutečné události, natočen film pod názvem „Smrt v zrcadle“. Tento film byl uváděn pod tímto názvem v televizi 12. 10. 1998.

Dvě dvojice mladých manželů si objednají ve vzdáleném městě v hotelu ubytování a jsou s vozem na cestě k hotelu. Asi 12 km před městem je u silnice ukazatel k odbočení s tabulkou: Starožitnosti. Karin, hezká mladá černovláská, přemlouvá svého muže Erika, aby se tam podívali. Odbočí tedy stranou a přijíždí k velmi starému poschoďovému domu, který je zařízen zcela nábytkem z 18. století a slouží jako pension. Karin zůstane fascinována stát před domem a chce, aby se podívali dovnitř na starodávné vybavení domu. Vejdou dovnitř a obdivují hezký starodávný nábytek domu. Dům je elektrifikován a má zavedený vodovod. Karin chce za každou cenu v domě zůstat, přes odpor muže, že mají ve městě objednaný pokoj v hotelu. Nastěhují se tedy do zařízených pokojů pro hosty a chystají se na delší pobyt. Karin je neustále vedena zvědavou touhou poznat blíže tento dům. Případá jí zde všechno tak známé. Dostane se do jedné světnice, zřejmě už desetiletí uzavřené před návštěvníky, a dívá se jako ve snu do velkého stojatého zrcadla s dřevěným, uměle vyřezávaným rámem. Náhle začne ze zrcadla vycházet svazek světla a Karin vidí v zrcadle zjevení mladé ženy

v historickém oděvu, podobou jí skoro identickou. Zjevení k ní hovoří a oslovuje ji jménem Katrin a říká jí, že se ve skutečnosti jmenuje Katrin a že se narodila ve vězení, kde její matka byla popravena. Říká jí o jejím muži Erikovi, aby mu nevěřila, že muži nechtějí lásku od žen a že uvidí teprve pravou tvář muže, až bude mít dítě.

Je třeba podotknout, že Karin měla schopnost mimosmyslového vnímání, viděla ducha ženy a telepaticky s ním rozmlouvala. Podívala se na stěnu nad dveřmi, kde byl velký obraz této ženy, jako barové tanečnice uprostřed společnosti mužů, všichni v oblečení z 18. století. Zrcadlo ji přitahuje, dívá se do něho a vidí znovu svazek světla, který je zaměřen na tajnou skrýš ve starobylé skříni. Karin stiskne toto místo a dvířka schránky se otevrou. Najde ve skrýši starodávný bajonet v pouzdře. Vyjme bajonet a zkontroluje jeho ostří. Jako fascinovaná tímto důstojnickým bajonetem přejede ostří rukou a má ruce plné krve. Vykřikne a na její pokřik přichází majitel penzionu a říká jí, že tato místnost byla už dlouho uzamčená, a ptá se jí, kdo jí místnost otevřel. Přichází manžel Karin a odvádí ji, aby jí ruku ošetřil. Ptá se pak majitele penzionu, z jakého důvodu je místnost uzavřena pro návštěvníky, a ten mu říká, že se tam v roce 1956 stala vražda, že žena probodla dýkou svého manžela a byla za to odsouzená k smrti na elektrickém křesle. Protože byla těhotná, byl rozsudek odsunut až po porodu. Dítě, dcera jí bylo odebráno a matka zemřela na elektrickém křesle. Říkalo se o ní, že byla posedlá zlým duchem. Proto majitel penzionu tuto místnost uzavřel a nikomu ji nezadával. Karin prosí svého muže, aby jí tento pokoj pronajal, že se jí tam velmi líbí. Je k tomuto pokoji stále více přitahována a častěji se jí v zrcadle zjevuje tato barová tanečnice v historickém kostýmu z 18. století a nabádá ji stále, aby nevěřila svému muži a až bude očekávat dítě, aby muže probodla dýkou, kterou našla v tajné skrýši ve skříni. Karin přichází stále více do posedlosti tímto zlým duchem ženy v zrcadle a pomalu se její charakter mění na charakter této zlé ženy. Ve spánku jí přepadají vidiny tehdejší tragédie v první polovině 18. století. Vidí tuto ženu jako barovou tanečnici, tancující uprostřed mužské společnosti, potom vidí tanec kostýmované společnosti tehdejší šlechty, kde vidí také tancovat jejího milence, šlechtického důstojníka Elliase, pro něhož žena kupovala za poslední peníze dárky, aby si udržela jeho lásku. Karin pak vidí ve svých vidinách tuto tanečnici v jejím pokoji, v pokoji, kde Karin nyní bydlí, jak stojí před zrcadlen v negligé a na posteli leží její milenec, důstojník. Ten však má zájem jen o to, aby barovou dámu dostal do postele. Žena mu svěřuje své tajemství, že očekává od něho dítě a že doufá, že ho to potěší, když si ji vezme za manželku a uvede ji do své šlechtické společnosti. Důstojník Ellias se jí ale vysměje a říká, že ho to ani nenapadne, povstane z postele a chce odejít. Mladá žena, barová tanečnice McGuy je otřesena a na smrt uražena pro její zhrzenou lásku, vezme na židli odložený bajonet důstojníka a probodne ho. Bajonet pak schová v tajné skrýši, kde ho teprve nyní Karin objevila.

Zjevení této barové dámy řeklo Karin, kdo je její matka a jak skončila, že před lety v tomto pokoji zavraždila dýkou svého muže na návod barové tanečnice McGuy, a že byla za to odsouzena k smrti. V další vidině vidí Karin šibenici, kde tato barová dáma McGuy byla tehdy oběšena pro vraždu na důstojníkově. Při návštěvě města, kterou obě manželské dvojice podniknou, přijdou ke středověké šibenici se smyčkou lana

a s propadlístěm. Erik se postaví s Karin na podium šibenice a jeho přítel ho vybidne, aby si dal hlavu do smyčky, aby ho mohl jako „odsouzenec“ fotografovat. Erik se zdráhá, pak to ale udělá a v tom okamžiku šlápne Karin, patrně v zatemnění smyslů, na páku propadlístě a Erik se houpe na laně. Velké štěstí, že se rukama držel lana a tím zabránil zlomení vazů. Karin je zcela zmatená a odbíhá pryč. Jde do městské věznice a ptá se v archivu, zda tam byla v roce 1955 vězněna Elisabeth Sandersová, která byla pak popravená vraždou na svém muži. Říká, že je dcera této Elisabeth. Archivářka se zdráhá dát informace o popravených, pak však připustí, že uvedená žena byla v té době ve vězení a než byla popravena porodila dceru. Na její prosby jak se tato dcera jmenovala, říká archivářka že Katrin. Nyní ví Karin, kdo byla její matka. Zavolá svým adoptivním rodičům a sděluje jim k jejich úleku tyto informace. Její posedlost barovou tanečnicí McGuy z 18. století a jejím zlým duchem se už natolik vystupňovala, že už se chová docela jako tato barová dáma a nepoznává už svého muže Erika. Upraví si podle toho vlasy a šat a jde do hospody, kde hraje s muži kulečnickovou hru a tancuje při hudbě. Erika hned napadlo, kde má Karin hledat a přijde do hospody, kde Karin uprostřed mužské společnosti tancuje s vyhrnutou sukni na stole. Chce ji odvést domů, ale Karin ho nezná, je nyní barová tanečnice z 18. století. Muži se postaví na její ochranu a Erika z hospody vyhodí. Ráno ji najde Erik v jejím pokoji se starobylym zrcadlem, Karin ho však jako cizího muže odmítá, je nyní barovou tanečnicí a po jejím pestrém večeru spí nyní navená ve svém pokoji.

Erik nechce Karin úplně ztratit. Má ji rád a je ochoten udělat všechno, aby ji zbavil její posedlosti. Od lékaře, který Karin ošetřoval, se dozví, že je těhotná. Prosí starého muže, majitele starobylého domu, aby mu řekl celou pravdu o této barové tanečnici z 18. století. Ten ho na jeho prosby nakonec podrobně informuje o této tragedii z první poloviny 18. století podle informací městského archivu. Pováží mu také o tom, že od té doby se v pokoji barové tanečnice ve starém domě událo několik vražd stejným způsobem, kdy těhotná žena probodla dýkou svého muže a byla za tuto vraždu popravena. Poslední z těchto žen, popravená roku 1956, byla matkou Karin. Nyní ví Erik, že se také on nachází v nebezpečí života, a rozhodne se učinit poslední pokus, aby mohl Karin ještě zachránit. Prosí majitele penzionu a jeho známé, aby mu při tom pomohli. Mezitím se majitel penzionu rozhodne odstranit osudné stojaté zrcadlo z pokoje Karin. Domovník však se stojanem nemůže ani pohnout, zdá se, že stojan obrovsky znásobil svou gravitaci. Když se domovník pokouší zrcadlový stojan posunout, je náhle obrovskou silou vycházející ze zrcadla odmrštěn, prorazí okno a pádem na zem se zabije.

Erik s jeho přítelem uspořádají v přízemním sále tohoto starobylého domu ples v kostýmech z 18. století, s parukami šlechty. Tyto rekvizity obstará Erik v městské půjčovně kostýmů. Pro Karin vypůjčí červený kostým, tentýž, který je vyobrazen na obraze barové tanečnice McGuy v jejím pokoji. Karin je nadšená, oblékne červené šaty a přichází na ples šlechticů. Tam najde stát Erika v hezké uniformě důstojníka s bajonetem po boku. Je k němu přitahována a vyzve ho k tanci. Tančí spolu a Karin, posedlá duševněm barové tanečnice McGuy na důstojníka, svého milence stále obdivně pohlíží a nakonec ho vezme s sebou nahoru do svého pokoje. Oba se uloží do postele a Karin mu svěří

své tajemství, že očekává od důstojníka, šlechtice dítě. Chce, aby si ji vzal za ženu a uvedl ji do jeho společnosti. Nyní nastává tragický moment, který tehdy důstojníka stál život. Karin očekává jeho odmítání a výsměch a je připravena důstojníka probodnout jeho dýkou. Erik je však nadšen jejím tajemstvím, říká, že se o tom dozvěděl už od jejího lékaře a svoluje. Říká, že ji má rád, že se těší na jejich svatbu a dítě i na to, že budou stále spolu. Karin je tímto zneklidněná a zmatená dívá se do zrcadla, kde vidí zjevení barové tanečnice McGuy, která ji neúprosně vybízí, aby muži nevěřila a probodla ho dýkou, kterou důstojník se šatem odložil. Je však zřetelně vidět, že zjevení je zneklidněné a nejisté. Karin vezme dýku a zkouší její ostří na pokožce hrudi Erika. Po dýce stéká tenký proud krve. Erik je stále klidný, říká, že ji nechce zavrhnout, že ji má rád i dítě, které od něho očekává. Karin tvrdý pohled změkne, obrátí se a položí dýku zase na židli. Zjevení barové dámy v zrcadle se však nesouhlasem s tímto vývojem začíná kroutit a mizí. Nyní se i zrcadlo roztrhne na tisíc střepin. Jeho moc je zlomena pozitivním rozhodnutím Karin. Posedlost Karin v těchto okamžicích pominula a Karin se zase stala mírnou, takovou jak ji znali její adoptivní rodiče a její muž už čtyři roky.

Snad k tomuto případu ještě několik slov. Tento složitý případ je zároveň posedlostí, jako pomstou zlého ducha tanečnice McGuy na všech mužích, od nichž jí posedlé ženy očekávají dítě. Tato barová dáma byla velmi emocionální. Zamílovala se do důstojníka Elliase a dávala všechny své peníze na šatstvo a dárky pro něho, aby si jeho lásku udržela. Upínala se všemi svými emocemi k naději, že ji důstojník má rád a že ji uvede do jeho šlechtické společnosti. To však důstojníka ani nenapadlo a svým chováním ji urazil. Když ji důstojník odmítl, přeměnily se její veliké emoce lásky v obrovskou nenávisť k němu a ke všem mužům, kteří ženy, očekávající jejich dítě, nechají stát a odvrátí se od nich. Její nenávisť, zvětšená popravou na šibenici za tuto vraždu, byla jako nezníčitelná energie po staletí uchována v jejím duševnu jako velmi silné negativní emoce, jako zlý duch v jejím astrálním těle. Tento zlý duch se vyznačoval velkou touhou osedlat labilní vědomí žen v těhotenství, aby je pak pronásledoval neustálým zjevením jeho fantomu.

Tyto ženy byly přímo přitahovány ke starodávnému domu a k místnosti se zrcadlem na dřevěném stojanu a byly předurčeny k tomu, aby v hyperprostoru kolem nás rozmnožily sféry energií zla. Zlý duch tanečnice McGuy používal paranormálních jevů a ovládal psychokinetické energie a silové jevy. Tento zlý duch byl odblokován pozitivní energií lásky Karin a Erika a je také naděje, že zničením zrcadla v pokoji tanečnice je odvedena také silná bioenergie, kterou tanečnice za doby jejího života zrcadlo nasýtila, a že koloběh dalších tragedií v této místnosti je provždy přerušen. Zdá se také v tomto případě, kdy zlý duch této tanečnice způsoboval reinkarnace těchto předurčených žen podobných zjevem i duševněm tanečnice.

Vedení České psychoenergetické společnosti upozorňuje čtenáře na možnost zakoupení publikace Psychokinetické jevy, ve které autor Ing. Jaromír Kapinus vysvětluje řadu těchto neuvěřitelných příběhů. Nejlépe vyřizovat tento požadavek pomocí e-mailové adresy cepes@cepes.cz.

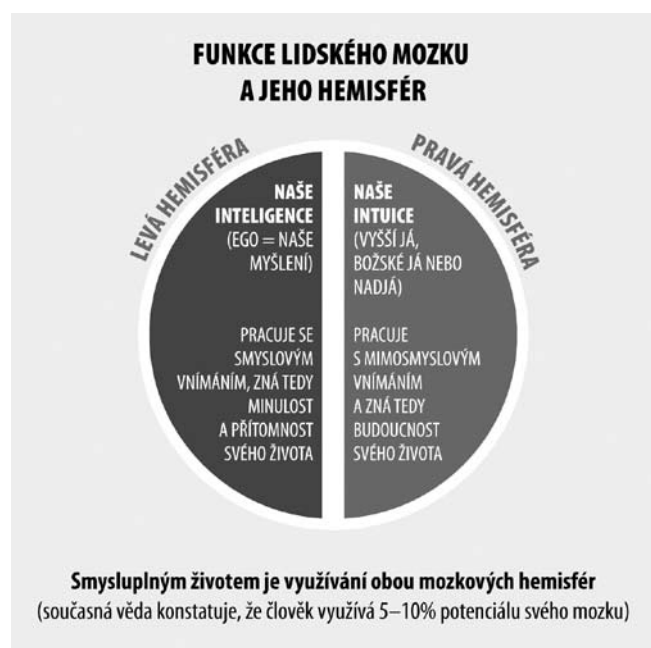
CO SE DĚJE S NAŠÍ ZEMĚKOULÍ?

Trochu se musím vrátit zpátky, asi o 23 let, kdy jsem používal jednu techniku, jak zastavit proud myšlenek svého Ega a levé mozkové hemisféry. Přemítával jsem se do vesmíru na houpačku a obdivoval jsem naši planetu zeměkouli a vyvolával pocit štěstí, že zde žiji, a že je tak krásná.

Ego nemělo žádnou šanci mně podsouvat nějaké myšlenky, což bylo pro mě moc důležité a postupně jsem přestal myslet a zprovoznil pravou mozkovou hemisféru, výrazně posílil svoji intuici a nastavil komunikaci se svým božským Já, což je současný stav.

Tak při meditaci se sem tam k těmto prožitkům vracím a koukám se z vesmíru na naši krásnou zeměkouli.

Začátkem října jsem si všiml, že z dalekého vesmíru je zeměkoule osvětlována nějakým stříbrným

paprskem a dost mně to překvapilo, protože jsem nikdy nic podobného neviděl.

Trvalo to tak 2-3 týdny a měřil jsem si kyvadlem i úroveň vědomí naší planety a naměřil jsem 110 jednotek úrovně vědomí.

Pak došlo k náhlé změně a naše planeta vypadala jak létající talíř, tzn. z rovníku do stran vystupovala silná červeno zlatá energie a všiml jsem si zároveň, že naši planetu ozařují shora 4 kruhy stříbrné energie. Další dny se tato červeno zlatá energie rozšiřovala od rovníku k oběma pólům, vyzařování z rovníku do stran už nebylo.

Zanedlouho se stala celá planeta zlato červená a prudce rostla i její úroveň vědomí. Tento stav trval jen 1-2 dny a tato zlato červená energie z planety zmizela a vrátila se k původní klasické barevnosti, s tím rozdílem, že kolem zeměkoule je zářící věnec zlato červeně - stříbrné energie a to ne bezprostředně kolem období zeměkoule.

Před dvěma lety jsem si koupil z podnětu intuice druhý díl knihy Drunvalda Melchizedeche: „Prastaré

tajemství Květu života“ (vydalo nakladatelství Pragma). Květy života jsem v práci na laserech vloni vypaloval z překližky, ale žádná zvláštní energie z tohoto zemského zářiče podle Melchizedeche nevycházela.

Intuitivně jsem se k tomuto výrobku teď vrátil, upravil jej a začal s ním v časově omezeném období danou intuicí, léčit svoje ne moc dobře zoperované koleno. Z Květu života vyzařuje velmi silná energie, až mně brnělo celé koleno a na sobě jsem si podle textu Melchizedeche ověřil, že mě podstatně vzrostla imunita mého těla. Podle jeho knihy má zdravý člověk 20 aktivních kodonů v lidské DNA a u mě to léčením vzrostlo na 24 kodonů, což podle jeho knihy na případech zázračně vyléčených afrických dětí z AIDS je 3000 krát silnější imunita, než mají normální lidé.

Dost mně to překvapilo a měl jsem o tom určité pochybnosti, i když kyvadlu naprosto věřím.

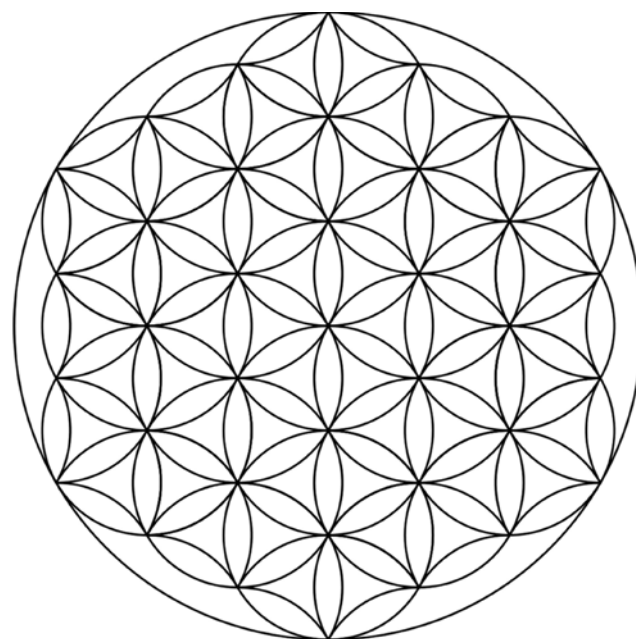
Spojoval jsem to s dalšími duchovními změnami, které se zároveň s touto změnou vyzařování zeměkoule staly u mě a tak jsem si chtěl ověřit, jak vlastně ten Květ života ovlivňuje auru člověka, jeho imunitu atd. Věnoval jsem dva Květy života přátelům a měřil si, co to s nimi udělalo.

Oba cítili velký příliv energie, u jednoho, který je dost nemocný a měl jen 19 aktivních kodonů vzrostl počet aktivních kodonů na 21 a u druhých, kteří měli 20 aktivních kodonů vzrostl jejich počet také na 21.

Fakt prozatím je, že Květ života výrazně posiluje jak pozitivní, tak negativní energii lidí z jejich myšlenek se všemi důsledky s tím spojenými u negativně myslících lidí.

Proces zkoumání tohoto záření dále pokračuje a pokud by členové ČEPESu se chtěli podílet na zkoumání tohoto procesu, rád jim zdarma jeden Květ života pošlu, je ale třeba, aby pracovali s kyvadlem. Spojení na mě je v kanceláři ČEPES.

Ing. Jan Vícha

Květ života

Přehled akcí ČEPES v prvním pololetí 2021

VALNÁ HROMADA ČEPES

Svolává vedení ČEPES na sobotu 20. 3. 2021 od 9.00 hod. v budově ČSVTS, sál č. 319, Novotného lávka 5, Praha 1.

Přednášky a semináře

Seminář

Seminář pro praktikující senzibily je zaměřený na harmonizování energetického systému člověka příkládáním rukou podle metodiky této profesní kvalifikace. Jednou ze součástí semináře je projednání otázky duchovního vývoje poskytovatele této služby. Další součástí semináře je seznámení s možnostmi aktivace schopností pro tuto činnost jak přímé, tak praktickými cvičeními na procitování energií člověka.

Seminář se uskuteční v sobotu na jaře roku 2021 v Domě ČSVTS na Novotného lávce 5, Praha 1. Pro upřesnění termínu sledujte www.cepes.cz. Doporučujeme včasné přihlášení na e-mail cepes@cepes.cz nebo tel. 723 491 987.

Pokud zájemci budou mít zájem o individuální konzultaci, bude provedena po dohodě.

Kurz a zkoušky

Uskutečníme kurz podle revidovaného standardu „Detekce anomálií zemské kůry“. V kurzu budou probírány základní otázky z geologie a hydrogeologie pro proutkaře. Praktická část bude zaměřena na ovládání proutkařských prostředků pro zjišťování zdroje vody, inženýrských sítí, dutin a tektonických linií. Dále pak proběhnou zkoušky dle příslušného standardu profesní kvalifikace. Po úspěšném vykonání zkoušky bude vydáno osvědčení.

Kurz se uskuteční v sobotu na jaře roku 2021 v Domě ČSVTS na Novotného lávce 5, Praha 1. Zkoušky se uskuteční následující den, to znamená v neděli na zkušebním polygonu. Doporučujeme včasné přihlášení na e-mail cepes@cepes.cz.

Přesné datum bude stanoveno, jakmile pandemie dovolí. Zašleme jej přihlášeným zájemcům a zveřejníme jej na našich webových stránkách www.cepes.cz.

Poskytování bioenergetických služeb

ČEPES zájemcům poskytuje:

- služby k posílení imunitního systému a regeneračních schopností organismu
- odstraňování všech druhů únavy (včetně stavu „vyhoření“)
- zmirňování bolestí, svalového a kloubového napětí
- zlepšení hybnosti
- harmonizování fyzických i psychických (mimo duševních nemocí) sil klienta

Služby se poskytují převážně ve čtvrtek od 9.00 do 18.00 hod. Objednání je třeba uskutečnit telefonicky na číslech 210 082 252, 723 491 987, nebo e-mailem cepes@cepes.cz.

**Česká psychoenergetická společnost,
pobočný spolek Společenstva drobného podnikání, z. s.**

ČEPES

**Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1
tel.: 221 082 252, fax.: 221 082 289**

e-mail: cepes@cepes.cz

bankovní spojení: 115-2085550237/0100

Je společenskou neziskovou organizací s právní subjektivitou zabývající se především těmito činnostmi:

Bioenergetické služby

- poskytování bioenergetické péče a harmonizování organismu
- vzdělávání k iniciování schopností a dovedností k profesi Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu
- legislativní zabezpečení profesí našich členů s cílem zařadit jejich profese do Národní soustavy povolání
- k dosažení tohoto cíle pokračovat ve spolupráci s HK ČR a organizacemi obdobného zaměření jako ČEPES

Telestezie

- poskytovat bioenergetické služby k vyhledávání vodních zdrojů a vhodných lokalit pro výstavbu
- organizování proutkařských kurzů

Zájmová a badatelská činnost

- vytvořit pracovní skupiny pro řešení praktických problémů, se kterými se telesteti, bioenergetici a zástupci dalších odborných směrů setkávají v praxi

Osvětová a publicistická činnost

- vydávání zpravodaje PSYCHOENERGETIKA
- zabezpečování přednášek a seminářů
- spolupráce s časopisy

Ve své činnosti ČEPES navazuje na předchozí práce Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha z let 1980 - 1990 a využívá zkušeností tohoto výzkumného pracoviště k dalšímu rozvíjení psychoenergetiky.

Rádi uvítáme v našich řadách další spolupracovníky – staňte se našimi členy. Informace o ČEPES a programu můžete získat též na stránkách:

www.cepes.cz